

DAGBLAD VAN HET NOORDEN

WIJKSPECIAL
DE CIRKEL
IS ROND

januari 2007

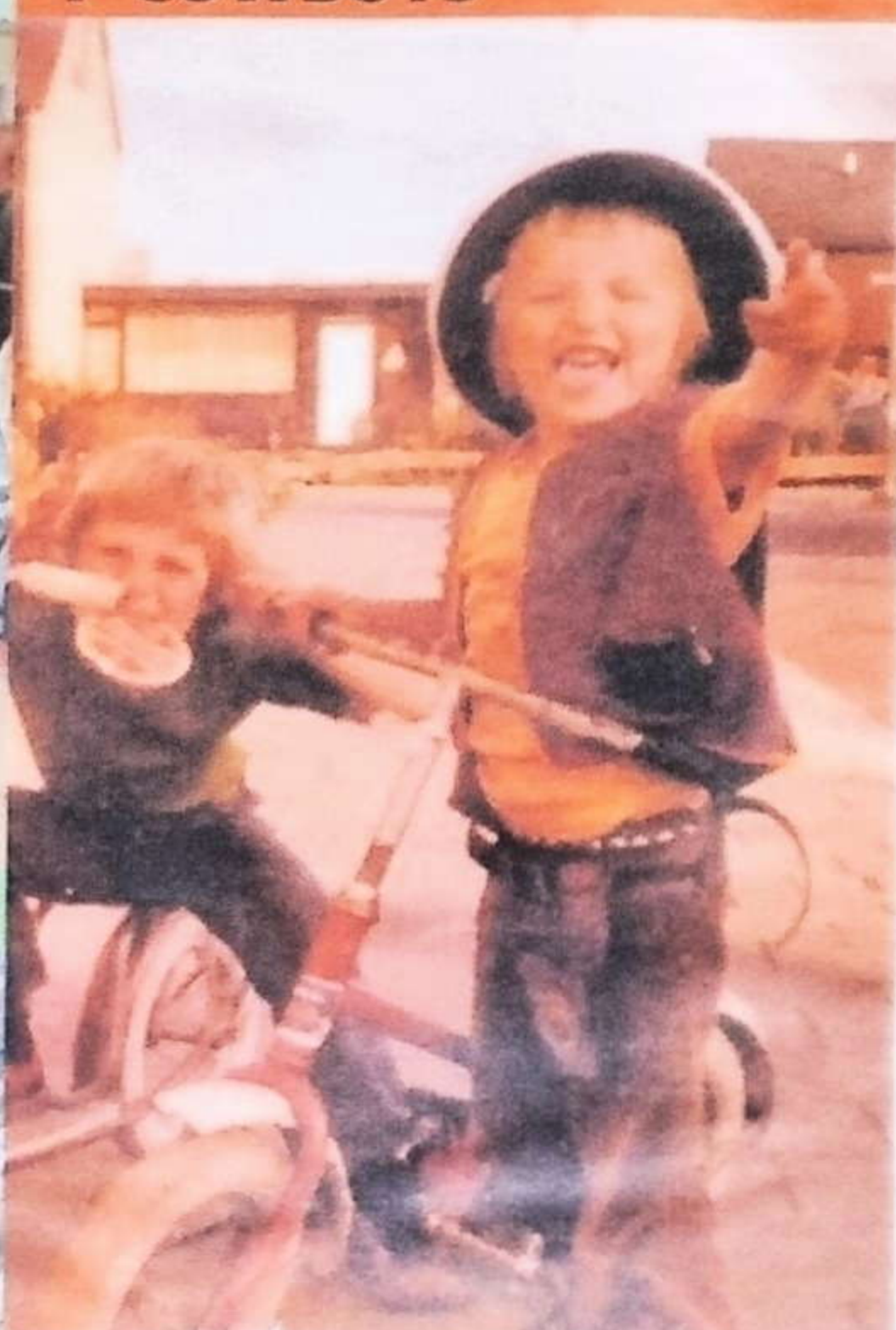
23 SCHOOL

15 OPGEPIJPT

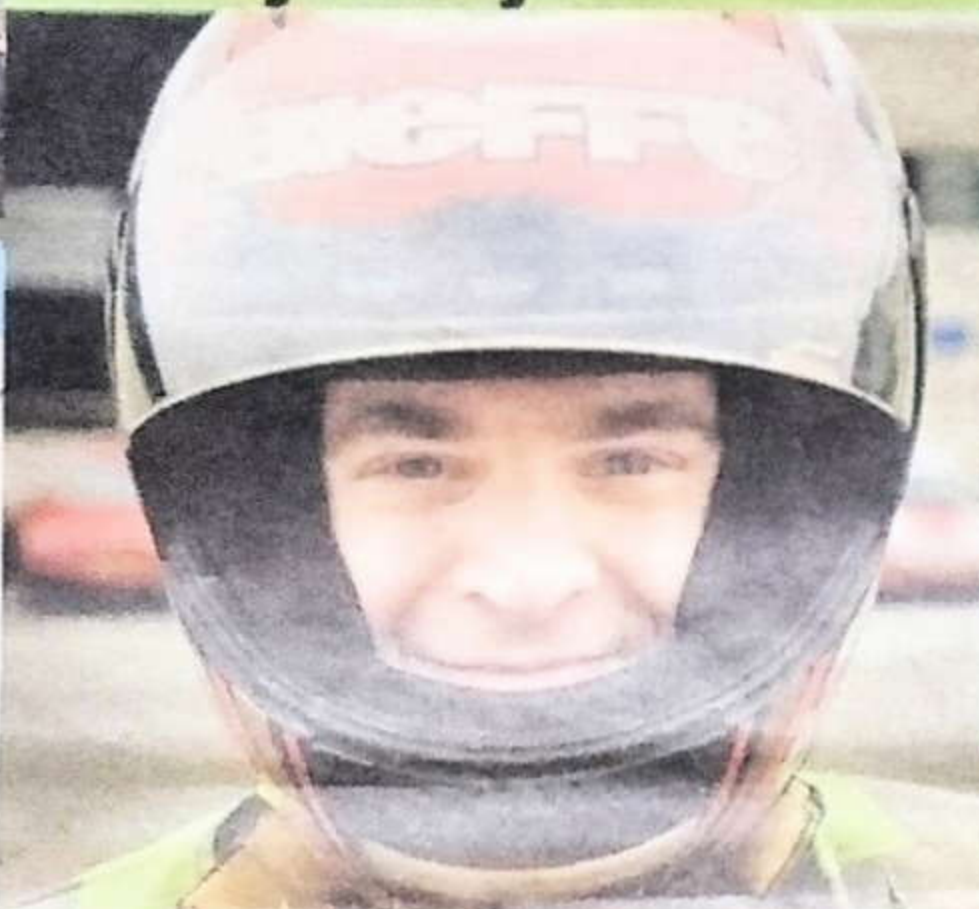
7 COWBOYS

17 EDELSTEEN

11 RIJBEWIJS

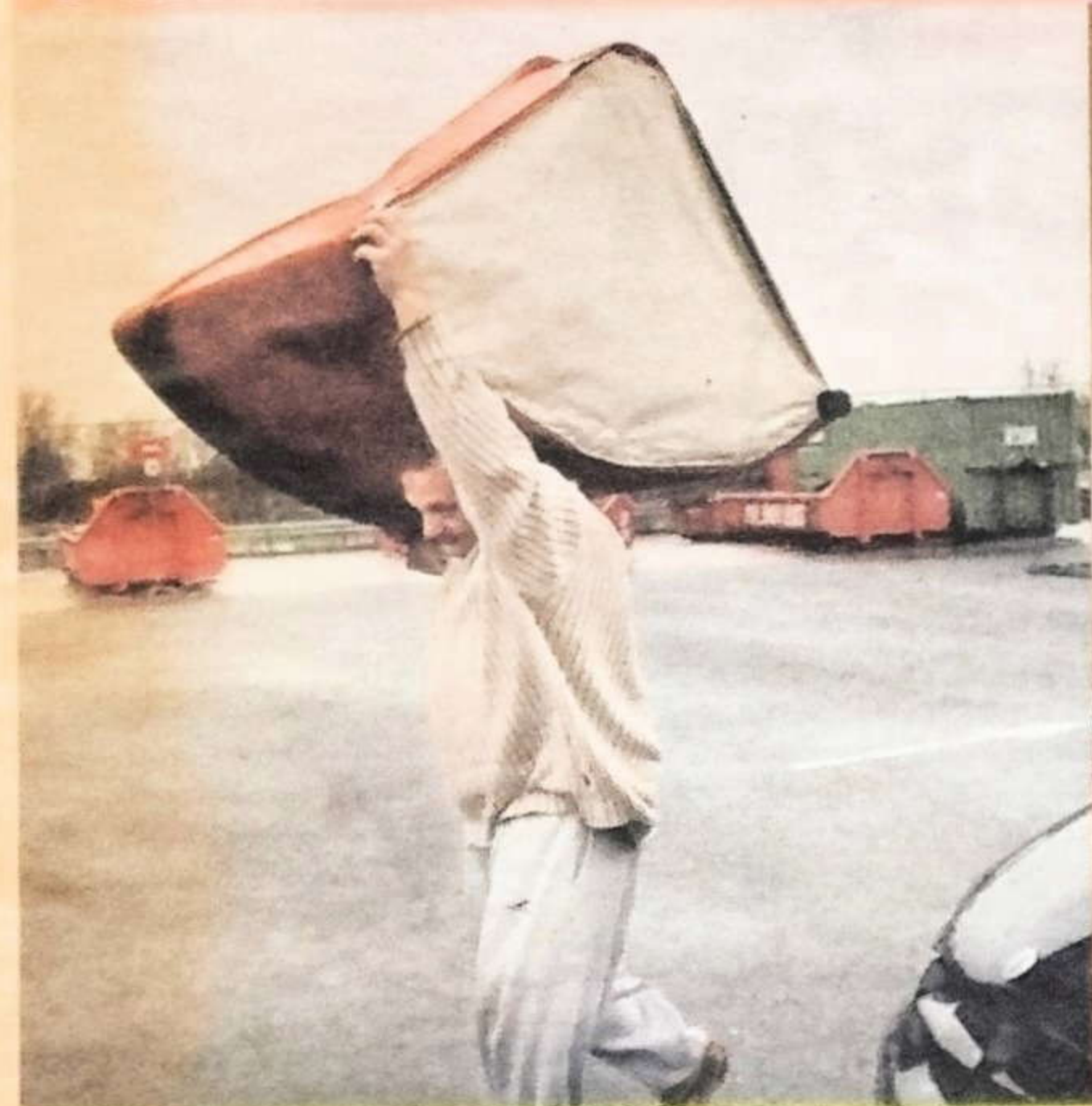
12-13 FOTO

21 BARRETJE VOL

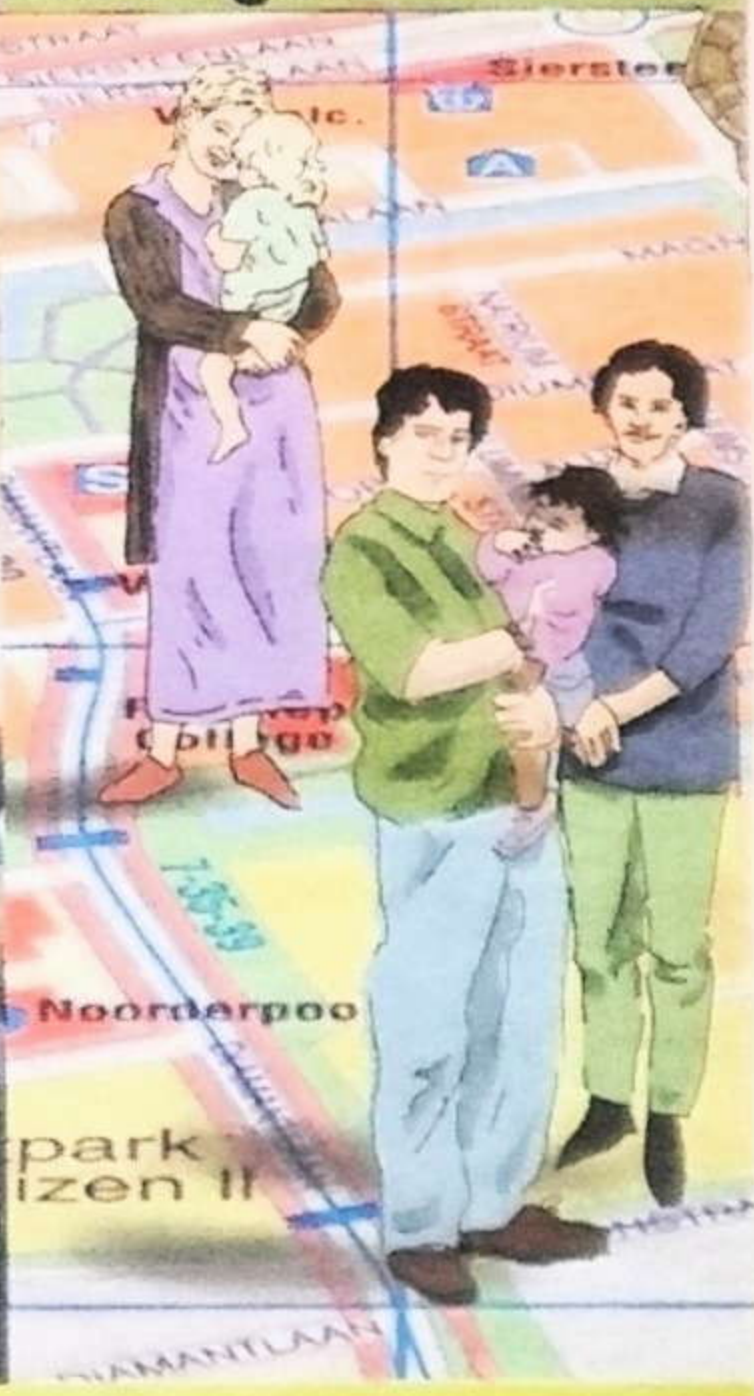
5 KRAAIEN

19 COSTA BRAVA

2-3 QUIZ

Rondje Stad - Vinkhuizen

LAST BUT NOT LEAST

Dit is een memorabel moment: de verschijning van de laatste wijkbijlage in het kader van Rondje Stad. Vinkhuizen sluit de rij in een reeks van zeventien bijzondere specials van *Dagblad van het Noorden*, geheel gewijd aan de wijken van onze prachstad.

Vinkhuizen is *last but not least*, want Vinkhuizen heeft alles. Het is de enige stadswijk met zijn eigen Costa Brava. Oudere wijkbewoners die lekker dichtbij in De Held zijn gaan wonen en de nieuwe straat doodleuk ervaren als verlengstuk van hun oude Vinkhuizen. De wijk heeft verder een eigen vuilstort, waar Stadgers de gekste dingen dumpen. Van placenta's tot overvolle pizzadozen. Op datzelfde industrie-terreintje huist het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen. Wie heeft er niet bibberend van angst het rijexamen moeten afleggen?

Vinkhuizen is de laatste jaren flink opgepimpt. Het was zo'n betonwijk. Maar wel eentje die voor kinderen in de jaren '70 prima aanvoelde. Wat was er nou spannender dan in een naar urine stinkende lift naar de hoogste verdieping van zo'n flatkolos te rammelen? Vinkhuizen heeft ook een café met biljart, waar het gezellig is en ook moet blijven, anders zet barvrouw Rika je gewoon op straat. Ook heeft Vinkhuizen een eigen goed verborgen kunstencentrumpje langs de snelweg, De Dorkwerder School, voormalig onderkomen voor acteurs en jazzmusici. Ook dit keer hadden we voor de lezers weer een gratis luchtfoto van hun eigen wijk in de aanbieding. Die blijken zeer in trek. De afgelopen twee jaren hebben we meer dan 12.000 foto's weggegeven. De laatste exemplaren van alle wijken zijn nu bij fotozaak Vaszlovsky aan de Meeuwerderweg voor slechts een euro per stuk te koop. Alleen in de maand januari. Let wel: Op=op.

Maar eerst nog even deze wijkspecial doorlezen. Wij wensen u daarbij veel leesplezier en danken iedereen die de afgelopen twee jaar heeft meegewerkt aan Rondje Stad.

Alfred Meester
chef stadredactie DvhN

✉ alfred.meester@hazewinkel.nl

© DvhN 010107 | Rob Hesseling / Janneke de Jonge

WAT IS HIER

Doe de enige echte DvhN-Vinkhuizen quiz

GEBEURD?

Vinkhuizen. Mooie, grote, gezellige, fors opgeknapt, en tevens laatste halte van Rondje Stad. Wat voor wijk is het eigenlijk? En wat is hier zoal gebeurd het afgelopen jaar? Test uw kennis in 10 vragen. De juiste antwoorden stonden allemaal in *Dagblad van het Noorden*. En nu, voor u, op hun kop ergens op deze pagina's.

Door Inki de Jonge

1. De familie Bos uit Vinkhuizen was in de zomer van 2006 het middelpunt van een heuse mediahy-pe. Waarom?

- A. Mevrouw Bos had een roman geschreven, waarin mensen tegen betaling konden figureren.
- B. De familie erfde drie miljoen van een vroegere buurvrouw.
- C. Mevrouw Bos werd bekeurd omdat zij drie te grote wuppies op haar dashboard had geplaatst.

2. De Ring van Vinkhuizen, Jean Bernard Koe-man's eersame kunstwerk, staat aan de Diamant-laan. En wat vonden de voorbijgangers ervan?

- A. Prachtig! Precies wat Vinkhuizen nodig heeft!
- B. Je kunt er goed op zitten.
- C. Kunst? Het lijkt ja wel een vangrail.

3. De Pestvogels deden de afgelopen twee jaar Vinkhuizen aan. Ze kwamen om:

- A. Een potje te matten tijdens oud&nieuw.
- B. Te eten van de Gelderse Roos in de tuin van Kees Rozema.
- C. De jongens van Vinkhuizen te leren hoe je iemand moet poorten.

4. Niet gek! De Leon van Gelderschool hielp tal van

Samenstelling en eindredactie:
Inki de Jonge

Vormgeving:
John Gjaltema

Uitgave Hazewinkel Pers
Dagblad van het Noorden, Stadsredactie
Postbus 7108, 9701 JC Groningen

Adres: Sint Janstraat 2, Groningen
Tevens balie opgave advertenties en abonnementen

Telefoon: 050-3178300
Mobiel: 06-52027614
Fax: 050-3178301
E-mail: stadsredactie@dvhn.nl
Internet: www.dvhn.nl

Geen krant ontvangen? Bel 0900-8183
10 cent per minuut, van 7.30-12.00 uur
Op zaterdag van 8.00 - 12.00 uur

Oppervlakte

Vinkhuizen Zuid: **102,55 ha**

Vinkhuizen Noord: **59,14 ha**

Aantal huishoudens

Vinkhuizen Zuid: **1956**

Vinkhuizen Noord: **2520**

Aantal inwoners 2006

Vinkhuizen Zuid: **4405**

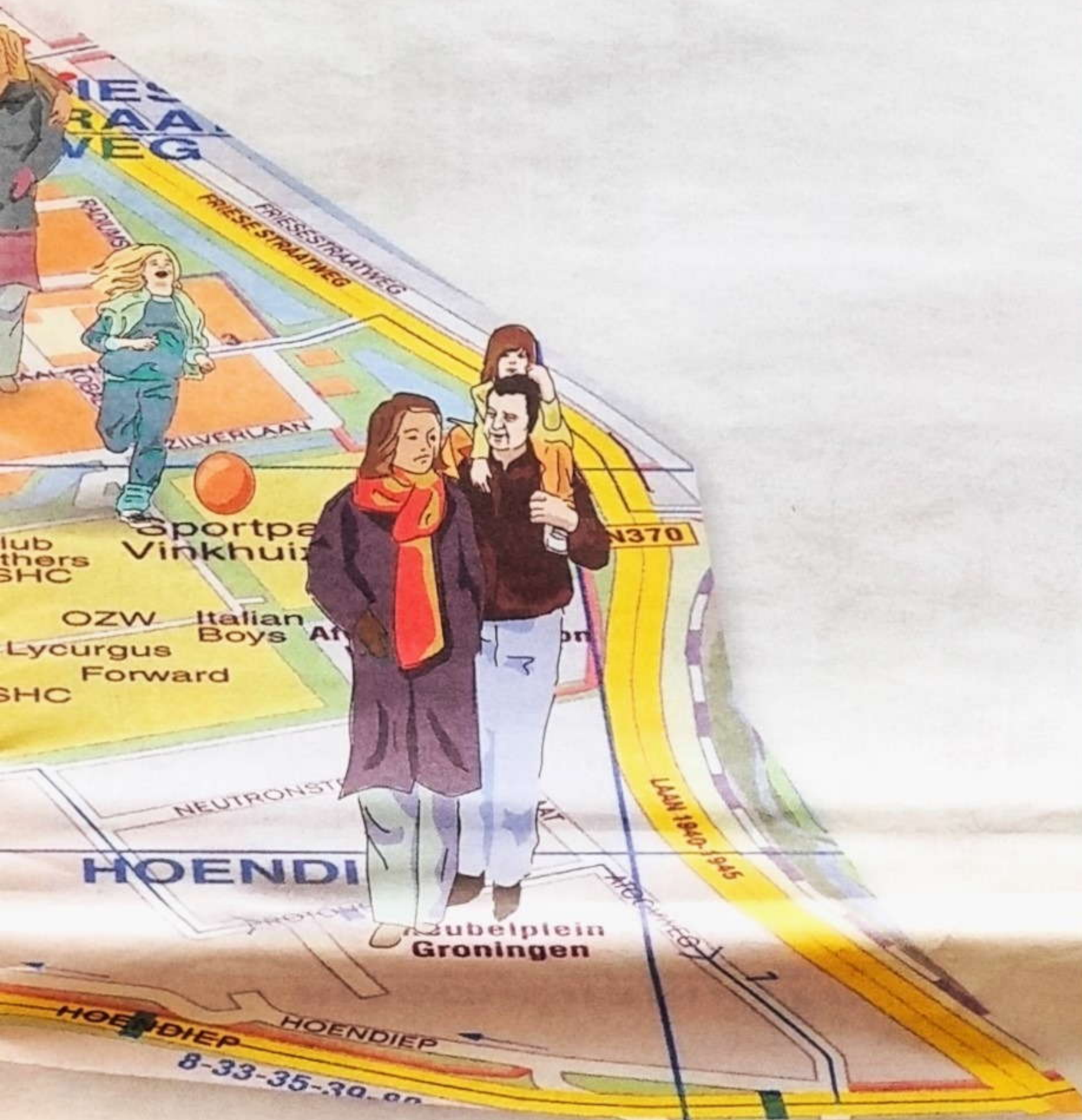
Vinkhuizen Noord: **5774**

De Ring van Vinkhuizen.

Pony op de blubberwei.

Mevrouw Bos.

Foto's: Archief DvhN en Reyer Boxem

Bevolkingsopbouw Vinkhuizen

4. Kopstukken aan een middelbare school-diploma. Wie niet?

- A. Bert Visscher
- B. Rosita van Gijlswijk
- C. Aron Winter

5. De 7-jarige Bas Meertens viel dit najaar uit een 5 meter hoge boom. Hij had daarna vooral last van:

- A. Zijn rechterknie
- B. Schuldgevoel
- C. Zijn kapotte lievelingstrui

6. Waarover bekvechtten de Vinkhuizen Bar en Eet-café Sammie vorig jaar?

- A. Gokken
- B. Eten
- C. Roken

7. Welk basketbalteam speelt in de sporthal Vinkhuizen?

- A. Celeritas-Donar/ Celeritude
- B. Capitals Jeugdteam
- C. Scilla
- D. BV Groningen
- E. Pink Stars '59
- F. The Shadows
- G. BV Olympia

8. Hoogst ongelukkig zijn de kinderen van Vinkhuizen met het kunstige speelobject dat de koningin hen vorig jaar schonk. Het was bedoeld van Hare Majesteit, maar de hoeken zijn gemeen scherp. Weg ermee, dus, of laten staan? Wat zei de gemeentewoordvoerder?

- A. Laten staan: 'Een geschenk van de vorstin kan men niet weigeren'.
- B. Weg ermee: 'Dit voldoet niet aan de eisen van

het Veiligheidsbesluit'.

C. Laten staan: 'Beton is ook hard als je erop valt'.

9. Hoe heten de drie pony's op het blupsieweitje achter de Aquamarijnstraat?

- A. Bobo, Ranger en Wieland
- B. Adinda, Miranda en Belinda
- C. Knabbel, Babbel en Harrie.

10. De laatste vraag, een inkoppertje voor iedereen die alle Rondje Stad wijkbijlages heeft gelezen. Kijk naar de poppetjes op bovenstaande tekening. Welk figuurtje woonde in alle wijken van de stad?

- A. Het meisje met de voetbal
- B. De golden retriever
- C. De man met de geruite jas

Antwoorden: 1c; 2c; 3b; 4a; 5c; 6a; 7a, b, c; d, e, f, g; 8c; 9a, 10b.

Delisa, Gabi en Lona

"Er is hier een zonnestudio, we komen er net vandaan. Meestal gaan we daar wel één keer per week heen. Verder heb je in het winkelcentrum aan de Siersteenlaan, eigenlijk alle winkels die je echt nodig hebt. Hoewel er niet zoveel kledingwinkels zijn. Toch zullen we geen mensen overhalen om hier te gaan wonen, daarvoor is het te rustig."

Tekst: Trees van der Werf
Foto: Corné Sparidaens

MIJN VINKHUIZEN

Nijestee werkt aan Vinkhuizen

Vinkhuizen is vernieuwd!

Vinkhuizen was een ideale woonwijk in 1966, opgezet volgens de ideeën over woningbouw van de jaren '60. De wijk werd strak opgezet: rijtjes eengezinswoningen, blokjes bejaardenwoningen en portiekflats wisselden elkaar af. En veel openbare ruimte, scholen, parken en een winkelcentrum. Maar net als mensen hebben wijken ook een levenscyclus. De jonge ouders uit 1970 waren senioren in 2000 en hun kinderen waren uit huis. Woonwensen waren veranderd en een overstap door deze senioren naar een kleine twee-kamer-bejaardenwoning, volop gebouwd in 1966, werd niet eens overwogen. Woonwensen en woningaanbod lager mijlenver uit elkaar. Toen de problemen zich opstapelden en de leefbaarheid zwaar onder druk stond, is in 1998 onder het motto "Vinkhuizen vernieuwt" de wijkvernieuwing ingezet. De resultaten zijn inmiddels duidelijk zichtbaar.

Een kleine greep uit de wijkvernieuwingprojecten

Bewoners, gemeente, De Huismeesters en Nijestee hebben sindsdien gewerkt aan een groot aantal projecten, waarmee de wijk in aanblik, maar ook in samenstelling behoorlijk is veranderd. Een kleine greep uit een aantal projecten van Nijestee:

Siersteenlaan

De van oorsprong lange blokken met in totaal 108 portiekwoningen vormden de visuele en fysieke barrière. Om die muur te doorbreken, is er selectief gesloopt: de blokken zijn opgeknipt in zes kleinere blokken. Door voor renovatie te kiezen en niet voor sloop bleef de verbondenheid met het gebouw, met de buurt en met de mensen bestaan. Bewoners werden vanaf het begin betrokken bij de plannen en veel bewoners keerden na renovatie dan ook weer terug naar de vernieuwde woningen. Na renovatie kregen de woonblokken een nieuwe entree met lift. Aan de achterkant is een galerij gemaakt. Zo zijn ze geschikt voor senioren.

Op de begane grond, op de plek waar eerst de fietsenberging was, zijn 24 koopwoningen gebouwd, vijftien patiowoningen en negen tuinwoningen. Hiermee werd ook de achterzijde van een gezicht voorzien.

Vinkenhof

De renovatie van het winkelcentrum Vinkhuizen is gecombineerd met de bouw van 90 woningen boven de winkels. Dit werden zowel koopwoningen als huurwoningen in de goedkopere en dure huur. De woningen zijn door hun ideale ligging aantrekkelijk voor senioren. Alle voorzieningen zoals huisarts, fysiotherapeut, apotheek, bibliotheek zijn binnen handbereik. Daarnaast klopt het gerenoveerde winkelcentrum Vinkhuizen weer als hart van de wijk.

Vinkenhof

Karaat

Karaat

Karaat bestaat uit 36 royale eengezinswoningen, geschakeld in blokken van vier of vijf woningen. Ze worden omzoomd door de voor Vinkhuizen karakteristieke groene hagen. De strak vormgegeven woningen, uitgevoerd in een robuuste baksteen in vier sprekende kleuren hebben een frisse uitstraling met een geheel eigen karakter.

gebouwd. Kenmerkend voor deze woningen is het paarsblauwe dak met de keramische dakpannen. De kap loopt bij de kopwoningen omhoog, waardoor er extra ruimte ontstaat op de tweede verdieping. Aan de voorzijde liggen de woningen aan een groenstrook en bij elk rijtje woningen is een speelplek ingericht. De speeltoestellen zijn in overleg met de omwonenden uitgekozen.

Woonomgeving

Een slordige woonomgeving is veel bewoners een doorn in het oog. Het heeft een directe (negatieve) weerslag op de leefbaarheid. Om die reden

besteden wij veel aandacht aan de (her)inrichting van de woonomgeving. Dit doen we in samenwerking met de huurders. Samen met hen maken we de plannen. Deze variëren van de herinrichting van een binnenterrein, het herinrichten van de voortuinen tot het plaatsen van hagen voor en schuttingen achter. Maar essentieel in de aanpak is de persoonlijke benadering van de bewoners. Aan deze aanpak zijn voor de huurders geen kosten verbonden.

De Goudvink: een ontmoetingsplek

Nijestee opende, in verband met de wijkvernieuwing, in 2000 wijkcentrum De Goudvink in een voormalig schoolgebouw aan de Goudlaan. In die tijd werd er nog druk gebouwd en getimmerd in de wijk. In Vinkhuizen zuidoost is het grootste deel van de woningen in bezit van Nijestee. De wijkvernieuwing heeft veel bewoners in beweging gebracht en in het wijkcentrum is de afgelopen jaren heel veel georganiseerd voor en door buurtbewoners.

Na afronding van de wijkvernieuwing besloot Nijestee om van het wijkcentrum een ontmoetingscentrum voor de wijk te maken, want gelukkig willen bewoners zich nog steeds inzetten voor de wijk. De Goudvink is ondertussen uitgegroeid tot een levendige plek voor bewoners en instellingen die in de buurt werken. (Zorg)instellingen en Nijestee houden er wekelijks spreekuur en de buurtconciërges hebben er hun werkplek. Terug-

kerende hoogtepunten in het jaar als Sinterklaas of het Suikerfeest worden aangegrepen om jong en oud naar De Goudvink te trekken. Dit jaar organiseert de Heymansstichting een gezellig Kerstetentje voor de buurt.

Steeds meer mensen weten De Goudvink te vinden. In de zomer van 2006 nam Multicultureel Vrouwen-centrum Jasmijn contact op met Nijestee. Jasmijn wil een pied à terre in De Goudvink om onder andere Nederlandse taalcursussen in het wijkcentrum te organiseren. Sinds najaar 2006 is multiculturele vrouwengroep Smaragd kind aan huis in De Goudvink. Laatste nieuws is dat de Groninger Nieuw-Apostolische Kerk onderdak heeft gevonden in het wijkcentrum. De Goudvink draagt op een geheel eigen wijze

bij aan begrip tussen culturen doordat mensen met elkaar in contact komen.

Kerstdiner

De Heymansstichting heeft het initiatief genomen voor een gezellig Kerstetentje met live muziek voor bewoners van Vinkhuizen. Medewerkers van Stichting Werkprojecten, Stichting Stiel, de MJD, vrouwen centrum Smaragd, huurdersvereniging Vinkhuizen, Nijestee en de Professor Heymansstichting verzorgen de bediening en voorkomende werkzaamheden, assisteren de wijkbewoners aan tafel en eten mee. Het eten wordt in de keuken door het keukenpersoneel van Bernlef opgeschept. Zodra de datum bekend werd, stroomden de aanmeldingen binnen. Inmiddels hebben op 21 december ruim 70 wijkbewoners genoten van een zevengangendiner!

Wijkvernieuwinglogo

Vanaf 1998 is in Vinkhuizen door bewoners, gemeente en de corporaties De Huismeesters en Nijestee hard gewerkt aan het wijkvernieuwingplan 'Vinkhuizen vernieuwt'. Hiervoor werd een logo ontworpen waarmee voor alle wijkbewoners herkenbaar is dat de werkzaamheden in uitvoering – fysiek of sociaal – vallen onder het wijkvernieuwingplan dat met elkaar is opgesteld.

Nijestee !

Naberpassage 3 . Groningen . www.nijestee.nl

Grof huishoudelijk afval: 1078 ton, sloopafval: 813 ton, asbest: ruim 21 ton.

Ooit bedacht hoeveel een tak weegt en hoeveel takken samen 156 ton maken? Bij de vuilstort Vinkhuizen weten ze het precies: in de eerste maanden van vorig jaar kregen ze die hoeveelheid takken binnen net als al die andere hoeveelheden. Andermans rotzooi is dagelijkse kost op de vuilstort.

Door
Richold Brandsma

Wat moet je nog met die oude stoel? Naar de vuilstort in Vinkhuizen ermee! Denk bij het storten in de container wel even aan uw evenwicht, alstublieft.

Foto's: DvH/Corné Sparidaens

DE KRAAIEN VAN Altijd een opgeruimd gevoel in Vinkhuizen DE VUISTORT

Komt in het voorjaar een man bij de vuilstort. 'Ik heb een nageboorte bij me. In welke container kan ik dat kwijt?'

De man vroeg het met droge ogen en vuilstortbeheerder Willem Ronda keek er niet eens heel erg meer van op. Met Gerke Doesbug en Joyce Wolters vormt Ronda de driekoppige bemanning van de vuilstort in Vinkhuizen en ze maken heel wat mee.

Ronda is trots op zijn vuilstort. En terecht. De klanten geven immers zelf aan dat ze met hun troep liever naar Vinkhuizen rijden dan naar de vuilstort Woldjerspoor. 'We hebben gevraagd waarom mensen hierheen kwamen. Omdat de service hier beter is en de stortplek schoner', zeiden ze.

De stad laat zich goed zien op de vuilstort. De eigenaren van een klein winkeltje in de binnenstad bijvoorbeeld. Kwamen een koelkast brengen. Toch het nodige gewend, schrok Ronda toen de deur openging. Het apparaat was van binnen zo ongelooflijk smerig, dat de vuilstort de koelkast niet kon accepteren. De ondernemers moesten het ding eerst maar eens schoonmaken. 'We hebben ze nooit meer teruggezien.'

En wat te denken van de studentenpopulatie. Stapels pizzadozen werden een keer naar het oud papier gebracht. 'Maar', zegt Ronda, 'toen we ze opendeden, zaten de pizzakorsten er nog in. Had-den die studenten dat nou maar even gezegd. Dan hadden wij ze weer verteld dat die dozen niet bij

het oud papier moesten, maar bij het grof vuil.'

Het scheiden van het afval is enorm belangrijk, vertelt bedrijfsleider Frits van der Werff. 'Bijna 85 procent van het afval dat hier wordt gebracht, wordt op de een of andere manier hergebruikt. Dat kan alleen maar als we de stromen goed gescheiden houden.'

Maar ja, gemakzucht. Mensen op de vuilstort willen hun rotzooi het liefst in een en dezelfde container dumpen. Een goed milieu boeit ze blijkbaar minder. Ronda kent er wel een paar staaltjes van. 'Een echtpaar bracht een wasmachine. Ze zetten er een kartonnen doos bovenop en lieten het zo achter. Wat bleek? Die doos zat vol flessen, terwijl de glascontainer tien meter verderop staat.'

Het kan ook erger. Mensen, bijvoorbeeld, die ongezien een plaat asbest bij het grof vuil wilden lozen. 'We hebben het eigenlijk altijd direct door als mensen iets tegen de regels willen doen. We worden wel eens kraaien genoemd, omdat we alles zien. Ja hoor, ook mensen uit andere gemeenten die hier niet mogen storten. Er kwam hier eens iemand met een postcode van de Castorstraat. Had allemaal takken bij zich. Maar in de Castorstraat staat alleen maar een flat. Dus zei ik: u hebt een flink balkon als u zoveel groen heeft. Bleek dat hij op de postcode van een familielid hier naartoe kwam. Ach, je moet best wel eens wat door de vingers zien, anders kun je hier niet werken. Dan moet je zoveel mensen terugsturen.'

Maar dat levert natuurlijk wel eens hachelijke si-

Vuilstortbeheerder Willem Ronda.

■ OPEN

De vuilstort Vinkhuizen is op werkdagen geopend van 12.00 tot 16.00 uur. Op zaterdag de hele dag. Wie de drukte wil ontlopen kan beter niet op zaterdagen of in de maanden mei, juni en juli naar de vuilstort gaan. Er mag vier keer gratis gestort worden, al wordt oogluikend toegestaan dat mensen die alleen de auto vol hebben met afval acht keer gratis storten. Mensen met een busje of een karretje brengen immers veel meer afval.

tuaties op. Bezoekers die zich niet kunnen gedragen, zelfs agressief worden. Ronda en zijn collega's kennen ze, helaas. 'Ik zoek dan direct een plekkie waar ik het beste kan liggen. Ik laat me direct vallen. Maar ja, het gaat er ook om hoe je jezelf opstelt, dat kan al veel schelen.'

Het zijn gelukkig maar incidenten. Met het gros van de bijna 30.000 mensen die in 2006 naar de vuilstort Vinkhuizen kwamen, hadden Ronda en zijn collega's geen enkel probleem. Waarom ook? De bezoeker van de vuilstort gaat immers altijd opgeruimd weer weg.

En die meneer met de nageboorte? Die kreeg het advies naar zijn huisarts of het ziekenhuis te gaan.

COWBOYTJE IN DE TOPAASSTRAAT

Het Vinkhuizen van mijn jeugd

Vinkhuizen heeft altijd een slechte naam gehad. De wijk zou zo zelfs zo troosteloos zijn dat er nooit en te nimmer een groot schrijver of dichter op zou staan. Elke verdenking van creativiteit zou immers genadeloos in de kiem worden gesmoord door de betonnen regelmaat van de naoorlogse tekentafel. Maar als kind in de jaren zeventig voelde de betonnen woonwijkprima aan.

Door Chris Klomp

In een besneeuwde Topaasstraat.

Want die monotone betonnen flatblokken en eindeloze rijtjes drive-inwoningen, met die typerende garage ingebouwd in de benedenverdieping, waren wel mooi de huizen waar mijn vriendjes woonden. En welk multifunctioneel speeltoestel kon nou op tegen die gigantische, door allerlei rare gasten bewoonde flatgebouwen? Wat was er spannender voor een kind om in een naar urine stinkende lift naar de hoogste verdieping van zo'n kolos te rammelen? Met als beloning een prachtig uitzicht over de stad. Nee, kindvriendelijk leek Vinkhuizen op het eerste gezicht niet. Maar die saaie, lege en wonderige grasveldjes zonder ergonomisch verantwoorde speeltoestellen waren ideaal om urenlang op te voetballen. Een geleende bal, vier tot een hoopje verfrommelde kledingstukken als doelpalen en zes uitgelaten jongetjes. Meer had je niet nodig. 'Marco van Basten' speelde weergaloze wedstrijden aan de uiterste rand van de stad, in de stank van de suikerbieten.

Vinkhuizen had de naam een echte volkswijk te zijn, maar toen mijn vader er als automonteur kwam wonen, waren sommige wijkbewoners *not amused*. Niet voor niets had de buurt in die tijd de welluidende bijnaam de Goudkust, al dacht ik jarenlang dat dit kwam omdat velen er in de zomer halfnaakt lag te zonnen. Met de blote bast in de windstilte van de drive-in. De Topaasstraat voor even op Spaans grondgebied.

Cowboytje spelen in de Topaasstraat; Vinkhuizen was wat je er zelf in zag. Wie actie wilde, ging naar de Jadestraat of de Boraxstraat. Beruchte straten waar je in je eigen beleving niet heelhuids door kon lopen. In ieder verwaarloosd tuintje kon een groep woeste asociale schuilen, die jou met gemak en bruuft geweld de buurt uit zou jagen. Rond oud en nieuw kwamen ze tot leven en zagen we ze door onze straten schuimen op zoek naar oude

Met broer Cor (links) voor het nieuwe huis.

kerstbomen. Als wij in een week tijd in de bittere kou dertig afgedankte bomen bij elkaar hadden gesleept en hadden verstopt in een schuurtje, braken zij deze vlak voor oudejaarsdag zonder scrupules open om de afgedankte dennen op hun eigen veel grotere brandstapel te smijten. Terughalen deed je niet, de rangorde was duidelijk.

Toen je ouder werd en minder bang, kende ook dit gedeelte van de wijk geen geheimen meer. In de Jadestraat stond een rijtjeshuis met vlaggetjes. In de gang aan de muur lange rijen met bakken snoep. Voor een gulden een zak vol roze schuimblokken, fel gekleurde zure bommen en inktzwarte trekdrops. De snoep smaakte altijd een beetje naar de sigarettenrook van de bewoners.

Een echte stadswijk, dus. Maar net zo goed platelands. Want vroeger lag de wijk letterlijk aan de rand van de stad, direct aan de weilanden. Twee minuten lopen en je stond tussen het vee. Inclusief het griezelige geluid van klagende koeien die te lang ongemolken in de wei stonden en luidkeels in opstand kwamen. In de winter waande je je op de bevroren slootjes een echte Elfstedenrijder. Op een van de vele bevroren vijvers in de wijk had je perfect uitzicht op de klok van de melkfabriek De Ommelanden. En toch kwam je stevast veel te laat en blauw van de kou thuis.

Anno 2006 is het Vinkhuizen uit mijn jeugd weg. De wijkvernieuwing van Sminck en consorten heeft hard toegeslagen. In de straten waar eens ieder geschil met de vuist werd opgelost, staan nu stadsvilla's. De monotone woonblokken zijn letterlijk doormidden gehakt en hier en daar voorzien van architectonisch verantwoorde frutsels. Het nieuwe toverwoord is twee-onder-een-kap. Op de eens zompige weilanden ligt beton en asfalt.

Ook de hardnekkige mythe dat het nooit wat zal worden met een echte Vinkhuizer, is ontkracht. Met de hoofdrolspelers uit mijn jeugd is het allemaal goed gekomen. Een buurjongen exposeerde in een museum in New York, een klasgenoot is directeur van een groot internationaal bedrijf en mijn vader ligt allang niet meer tussen de olie onder kapotte auto's.

Maar ik moet wel toegeven dat ze geen van allen meer in Vinkhuizen wonen.

Reenard Hoekzem

"Na 44 jaar in de Wijert te hebben gewoond, vind ik Vinkhuizen ook een prima wijk. De buurt is positief veranderd, we hebben nu alles bij de hand. Volgens mij is er voor elke doelgroep wel iets te doen. Toch ga ik voor het klaverjassen nog steeds naar de Paddepoel. Maar zodra ze een klaverjasavond hier houden, ga ik er zeker naar toe."

Tekst: Trees van der Werf
Foto: Corné Sparidaens

**MIJN
VINKHUIZEN**

© DvHN 201206 | Harry Kasemir | Foto's: Coné Sparidaens

Tankautospuut
Chassis: MAN
Opbouw: HDS Hoogeveen
Wordt opgeroepen voor brand en allerlei soorten (verkeers)ongevallen. De auto ligt vol met alle mogelijke (red)gereedschappen, ladders en slangen. De tas moet binnen 8 minuten na een brandmelding ter plaatse zijn

Bij verkeersongelukken heeft iedere brandweerman ook zijn/haar eigen taak.
1 en 2 fungeren dan als technisch team (knippen en spreiden eventueel om een slachtoffer te bevrijden)
3 is veiligheidsman en 4 gewondenverzorgers

Hoogwerker
Chassis: Mercedes
Opbouw: Metz
Wordt opgeroepen voor onder andere brand, stormschade, assistentie ambulance (transport brancard), hulp aan mensen die hun sleutel kwijt zijn, assistentie duikers, verwijderen van rook bij brand. De hoogwerker moet binnen 15 minuten na een brandmelding ter plaatse zijn.

Ander materieel in Vinkhuizen
Waterkanon aanhanger
Poeder blus aanhanger

Joop Platje (53)
Hoofdbrandwacht
Functie: nummer 3
Bij brandweer Groningen: 25 jaar

Carry Seidel (36)
Hoofdbrandwacht
Functie: chauffeur tankautospuut
Bij brandweer Groningen: 5 jaar

Arjan Mulder (30)
Hoofdbrandwacht
Functie: chauffeur hoogwerker
Bij brandweer Groningen: 7 jaar

Sief Dijk (50)
Hoofdbrandwacht
Functie: bevelvoerder hoogwerker
Bij brandweer Groningen: 26 jaar

Chris Bulder (46)
Brandmeester / plaatsvervangend ploegchef
Functie: bevelvoerder tankautospuut
Bij brandweer Groningen: 20 jaar

Martijn Dost (25)
Brandwacht
Functie: nummer 4
Bij brandweer Groningen: sinds september

Christiaan Groothuis (25)
Brandwacht eerste klas
Functie: nummer 2
Bij brandweer Groningen: ruim 1,5 jaar

Richard Meijer (28)
Brandwacht eerste klas
Functie: nummer 1
Bij brandweer Groningen: bijna 2 jaar

HET HUISHOUDEN

24 uur paraat voor mens en dier

VAN PLOEG C

Midden in Vinkhuizen, bij de rotonde Siersteenlaan/Diamantlaan, staat de tweede brandweerkazerne van de stad: de post Vinkhuizen. Acht brandweerlieden waken hier 24 uur per dag over de inwoners van Groningen.

Door Frits Poelman

Als het moet, zit ploeg C binnen een minuut in de twee brandweerauto's van de post. Dan suizen de brandweermannen en -vrouwen in een seconde langs de glijpaal naar beneden.

Als het erop aankomt, houden ze geen rekening met de buurt. Ook in het holst van de nacht gaat de sirene aan. Dat is tegenwoordig verplicht.

Terwijl de chauffeurs de rotonde opdraaien, wordt achterin vaak druk gebladerd in boeken met straatnamen, aanvalsplannen en brandkranen. Anderen zetten hun helmen recht, hangen de ademlucht klaar of bereiden zich op andere werkzaamheden voor.

Werken bij de brandweer is altijd afwisselend. Voor het redden van mens en dier volgen ze een interne opleiding van zeven jaar, daarna pas kunnen ze met alle voertuigen en spullen overweg.

Het is er net een huishouden: bij de koffie wordt

's morgens besloten wat er 's avonds wordt gegeten. De een doet boodschappen, de ander kookt en de rest ruimt op. In de fitnessruimte werken de brandweerlieden elke dienst verplicht aan hun conditie. In de loop van de dag staan geregeld bedrijfsbezoeken en oefeningen op het programma. Of houden ze in de uitdijende stad hun stratenkennis op peil. Want niemand bij de brandweer 'rijdt op de Tomtom'.

Twee, drie keer per dag gaat het alarm en zijn ze weg. Wordt in keuken nog even gauw het gas uitgedraaid. Soms gaat alleen de hoogwerker de deur uit om een kat uit de boom te halen. Af en toe zijn de zaken een stuk serieuzer, is er stormschade of zijn ze urenlang in touw om slachtoffers van verkeersongelukken te bevrijden en branden te blussen. Daarom zorgen ze er altijd voor wat in de maag te hebben, want wie met honger op stap gaat, moet dat misschien urenlang bezuren.

YES! IK HEB HET!

Een morgen op het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen

M'N RIJBEWIJS!

Geen adres zo wijd en zijd bekend als de Protonstraat nummer 3. Van Delfzijl tot Grijskerk tot de Butjesstraat; iedereen boven de 18 kent het gebouw waar over je toekomst als weggebruiker wordt beslist: Het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen. 'De zakdoekjes liggen hier in de la.'

Door Inki de Jonge

'Heehaai, met Natas', schreeuwt een meisje door haar mobiele telefoon. "Ik heb het gehaald! Ik had maar vier fouten!" Ze staat buiten op de stoep van het CBR aan de Protonstraat. Om haar heen staan mensen te paffen; *smoking cigarettes by the fistfull*. "Ik had zes fout", sipt een vrouw in het voorbijgaan. Een man fluistert zijn vrienden toe: "Dat is ook lullig zeg, zes. Dan ben je er net niet."

Het tweede theorie-examen van deze donderdagmorgen is net afgerond, en niet voor iedereen met goed gevolg. Uitzinnige vreugde en oprechte teleurstelling: Protonstraat nummer 3 staat bol van de emotionele contrasten. In de koffiekamer buigen de examinatoren zich goedgehumeurd over de vraag hoe de te harde boter over de kerststol uitgesmeerd moet worden. In de wachthal zitten sturende mensen in hun handen te knijpen.

De 20-jarige Wouter Haaksema uit Leens meldt zich met een wit gezicht bij examinator Jaap Went. Hij gaat op voor het motorrijbewijs. Voor de tweede keer. "Zelfstandig rijden", adviseert Went vooraf. "Niet op ons letten als je een beslissing moet nemen."

Went en instructrice Aljo Kleefstra stappen in de auto. "Wouter", zegt Kleefstra door de portofoon. "Naar rechts." En de stoet zet koers naar Vinkhuizen.

Acht jaar geleden vestigde het CBR zich aan de Protonstraat. Ongeveer 56 kandidaten melden zich hier per dag. Ruim 82.000 mensen hebben er in die tijd praktijkexamen gedaan. Bijna de helft,

Wouter Haaksema mag motorrijden.

Foto's: DvhN/Corné Sparidaens

49 procent, haalde in 2005 het rijbewijs B-voor personenwagens- in een keer.

"Zag je dat", roept Went en werpt een snelle grijns opzij naar Kleefstra. Wouter remde net op tijd af voor de rotonde aan de Siersteenlaan. Een rotplek. "Het verkeer rijdt hier nogal vlot, voor je het weet is het bij je."

Maar de in het motorexamen gespecialiseerde Went ziet het al vrij snel: met Wouter komt het wel in orde. Het bochtenwerk is nog wat onzeker, "Maar op een rijexamen moet je een basis kunnen laten zien. Het hoeft geen hogeschoolrijden te zijn."

Vroeger had je het staatsexamen voor iedereen die door zenuwen lamgelegd, het rijexamen verprutste. Tegenwoordig gaan ze naar het BNOR, Het Bureau Nader Onderzoek Rijvaardigheid, waar ze onder de hoede komen van -vaak- senior examinatoren die weten hoe ze bibberende kandidaten gerust moeten stellen. "Maar sommige mensen leren het nooit", zegt Went. "Als je voor de vierde keer op moet voor een motorexamen dan is er eigenlijk wat aan de hand. Maar dat zal een goede instructeur je dan ook vertellen."

Zelf moet hij ook vaak genoeg slecht nieuws brengen. "Vanmorgen ook nog, had ik een man die was gezakt en die liep zo weg, wilde ook niks meer horen. Ik heb altijd een zakdoekje in mijn la klaarliggen." Een keer ging het fout, toen een teleurgestelde kandidaat door het lint ging. "Die meneer maakte allemaal dingen kapot. Daar moesten we met vijf man achteraan."

Wouter stapt met stijve benen van de motor en schudt zijn handen. "Ik wou dunne handschoenen aan, voor het contact met het stuur. Maar nu heb ik dooie handen." Of hij geslaagd is? "Nou, de vorige keer wist ik het ook niet. En toen was ik gezakt. En nou weet ik 't ook niet."

Maar Went schudt hem de ijskoude hand. Wouter is erdoor. Yes! Hij heeft het! Zijn rijbewijs! Yes! Zijn helm is ineens te klein voor zijn kamerbrede lach.

Wouter in zijn examenrondje om de stad.

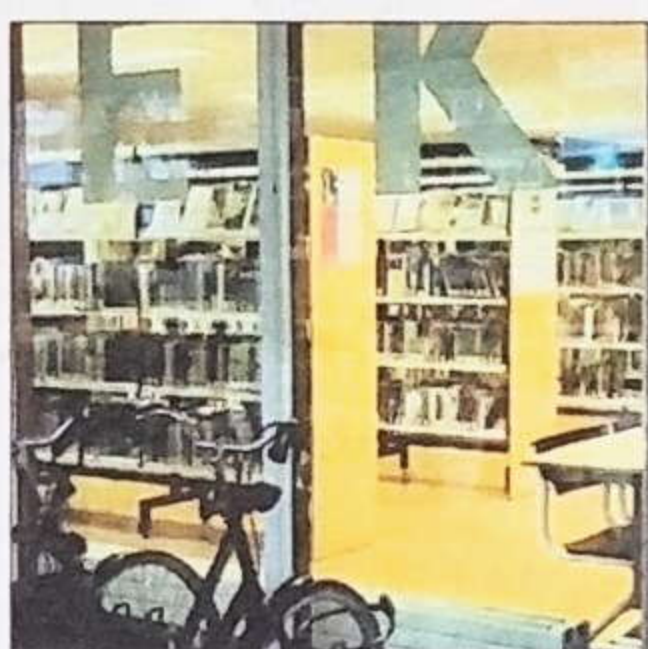
1

2

3

4

5

6

7

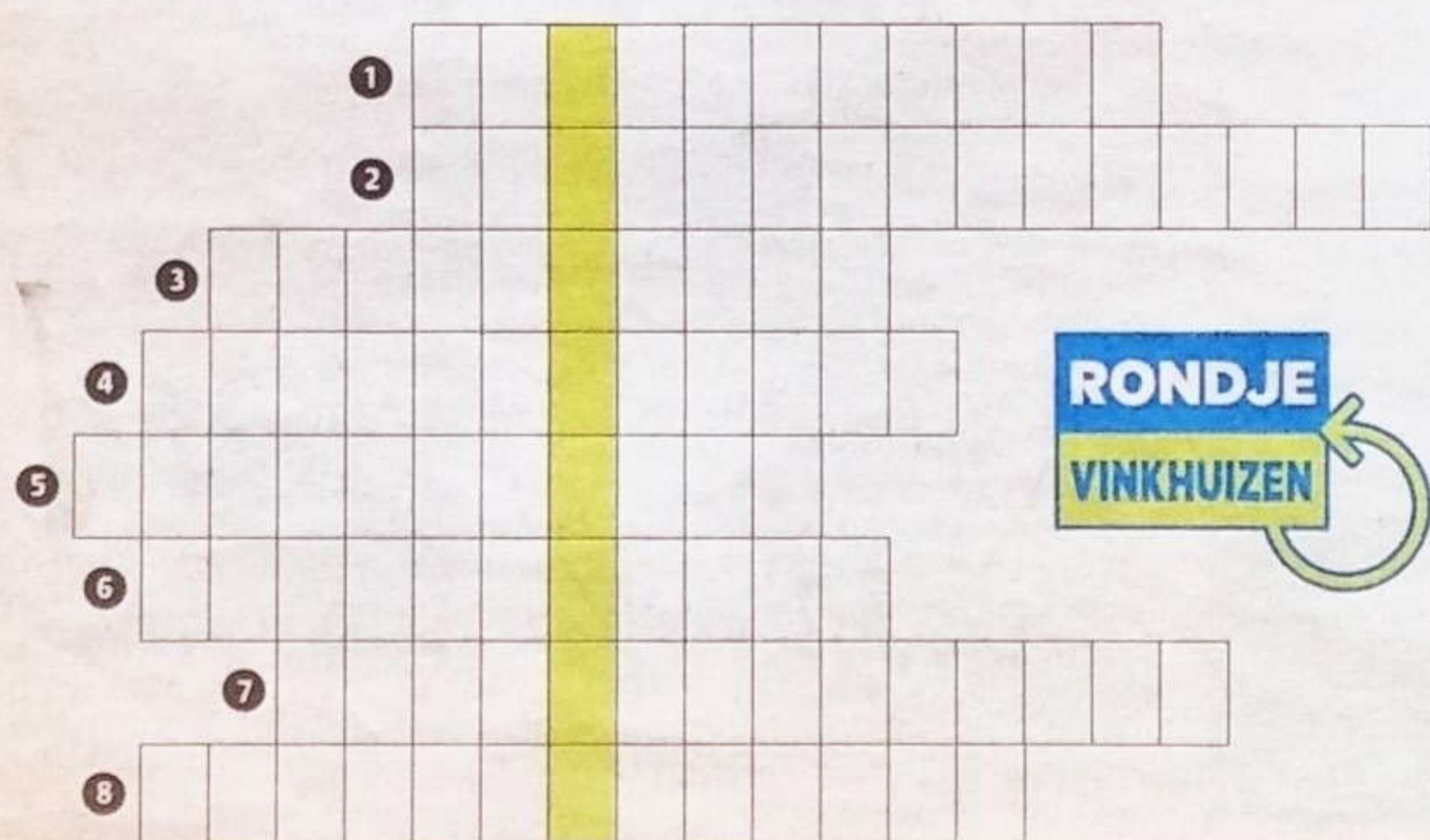

8

FOTOPUZZEL

Een uitdaging voor de wijkkenner en iedereen die dat wil worden. In welke straten werden deze foto's genomen? Vul de antwoorden in op onderstaand diagram. In de groene strook verschijnt een woord. Stuur de oplossing voor 15 januari naar: Dagblad van het Noorden, antwoordnummer 478, 9700 WB Groningen, onder vermelding van 'puzzel Vinkhuizen'. U hoeft geen postzegel te plakken. E-mailen kan ook: Fotopuzzel@dvhn.nl. Onder de goede inzenders wordt een rondvlucht boven de stad verloten.

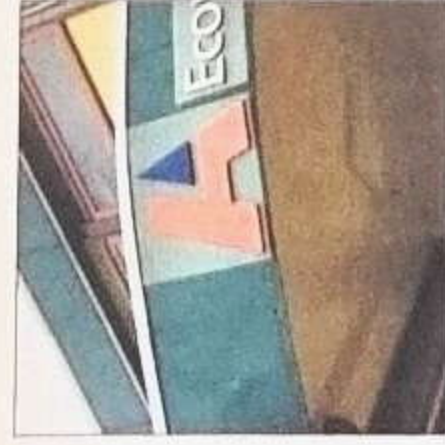

KEN UW WIJK

Ken uw wijk! Dit is Vinkhuizen, van bovenaf en dichtbij, in brede contouren foto's uitknippen en inlijsten, maar een echte foto is natuurlijk mooier. Die kunt u in uw bezit krijgen. Iedereen die deze maand vier zegels uit Dagblad van het Noorden op een spaarkaart geplakt, kon vorige week al gratis een van deze foto's bus, die op 30 december Vinkhuizen aandeed. Bus gemist? Geen nood. En goed nieuws voor alle verwoede luchtfotoverliefde to's over. En ze zijn te koop voor de bespottelijk lage prijs van 1 euro per stuk. Meeuwerderweg. Maar: alleen in de maand januari, en zolang de voorraad strekt. Waarom we dit doen? Niet alleen om van een voorraadje foto's af te komen, maar onze 2-jarige rondrit door de stad overspoeld werden door een steeds groeiende groep mensen die stonden bij de bus. Ze belden ons op. Heeft u misschien nog eentje van H. Vinkhuizen, is die er nog? En die, kom, hoe heette die ook al weer, die vorig jaar in de bus was, welke ik bedoel? Spoedt u deze maand dus naar Vaszlovsky. Want een ding is zeker: op is

1

2

3

4

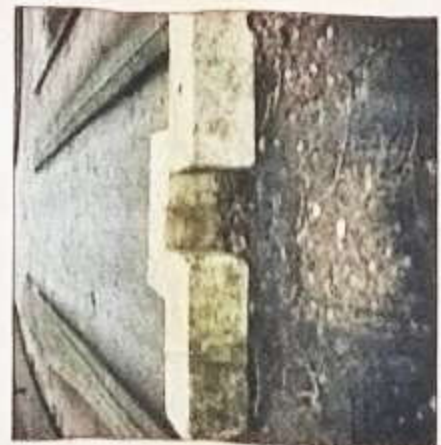
5

6

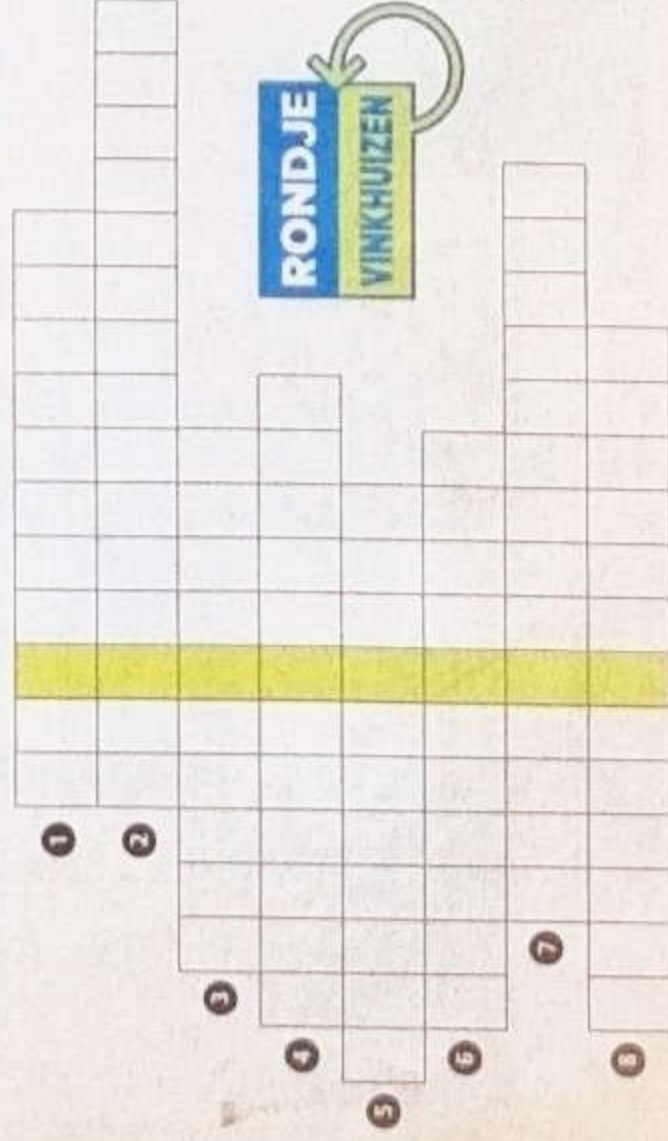
7

8

FOTOPUZZEL

Een uitdaging voor de wijkkenner en iedereen die dat wil worden. In welke straten werden deze foto's genomen? Vul de antwoorden in op onderstaand diagram. In de groene strook verschijnt een woord. Stuur de oplossing voor 15 januari naar: Dagblad van het Noorden, antwoordnummer 478, 9700 WB Groningen, onder vermelding van 'puzzel Vinkhuizen'. U hoeft geen postzegel te plakken. E-mailen kan ook: fotopuzzel@dvhn.nl. Onder de goede inzenders wordt een rondvlucht boven de stad verloten.

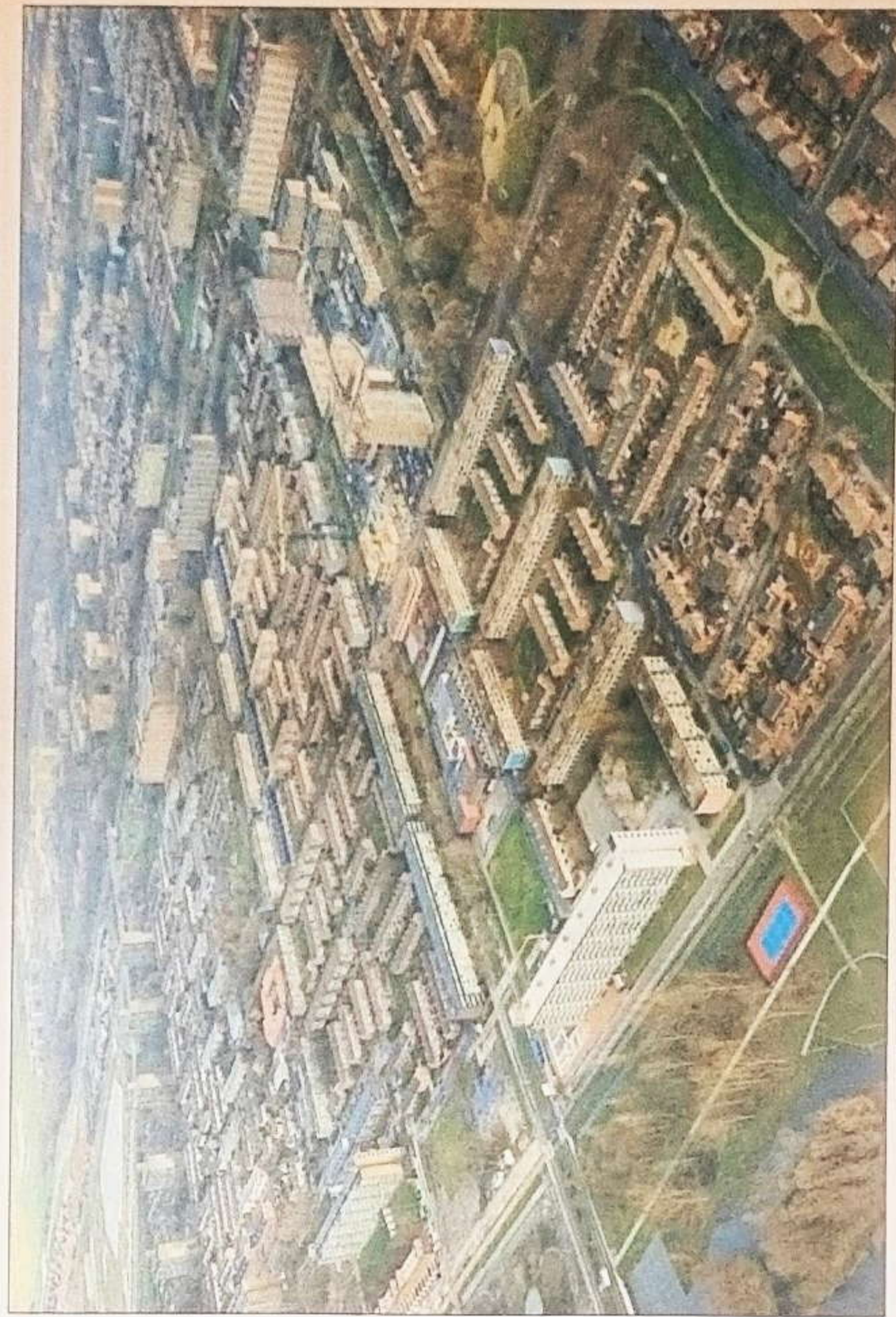
KEN UW WIJK

Ken uw wijk! Dit is Vinkhuizen, van bovenaf en dichtbij, in brede contouren en de kleinste details. U kunt deze foto's uitknippen en inlijsten, maar een echte foto is natuurlijk mooier. Die kunt u in uw bezit krijgen. Iedereen die deze maand vier zegels uit Dagblad van het Noorden heeft geknipt en op een spaarkaart geplakt, kon vorige week al gratis een van deze foto's ophalen bij de Rijdende Redactie-bus, die op 30 december Vinkhuizen aandeed. Bus gemist? Geen nood. En goed nieuws voor alle verwende luchtfoveramelaars: we hebben nog wat foto's over. En ze zijn te koop voor de bespottelijk lage prijs van 1 euro per stuk. Bij fotozaak Vaszlovsky aan de Meeuwderwerd. Maar: alleen in de maand januari, en zolang de voorraad strekt. Waarom we dit doen? Niet alleen om van een voorraadje foto's af te komen. We doen dit omdat we tijdens onze 2-jarige rondrit door de stad overspoeld werden door een steeds groter wordende golf luchtfoveramelaars. Ze stonden bij de bus. Ze belden ons op. Heeft u misschien nog eenje van Haren? Of die ene van de Korreweg-wijk, is die er nog? Endie, kom, hoe heette die ook al weer, die vorig jaar in de zomer in de bijlage stond, weet u welke ik bedoel? Spoedt u deze maand dus naar Vaszlovsky. Want een ding is zeker: op heeft op.

INZOOMEN

UITZOOMEN

INZOOMEN

UITZOOMEN

de kleinste details. U kunt deze
 d van het Noorden heeft geknipt
 ophalen bij de Rijdende Redactie-
 melaars: we hebben nog wat fo-
 . Bij fotozaak Vaszlovszky aan de
 strekt.
 n. We doen dit omdat we tijdens
 ere golf luchtfotoliefhebbers. Ze
 en? Of die ene van de Korreweg-
 zomer in de bijlage stond, weet u
 cht op.

Andere wijkvernieuwing

De tijd van uitsluitend stenen stapelen is voorbij in Vinkhuizen, maar de vernieuwing van de wijk is nog niet af. Dat bleek nog onlangs bij een goed bezochte bewonersbijeenkomst. Over die wijkvernieuwing hadden de ongeveer honderd wijkbewoners in het Vinkhuys niet zo veel te klagen. Maar nu gaat het om de leefbaarheid. Een plek voor de jeugd zonder ouderen te hinderen. Maatregelen om het vernieuwde winkelcentrum veiliger te maken. Vinkhuizen is geen probleemwijk meer, maar het werk is nog niet af, constateerden autoriteiten en bewoners eensstemmig.

Sceptische bewoners (foto links) maken op 4 april 1998 tijdens een inloopmarkt kennis met de nieuwe plannen voor de wijk.

Foto: Archief/Jos Schuurman

OPGEPIMPT De hoge prijs van het nieuwe Vinkhuizen WOONGENOT

...Maar och... Anno 2007 is de wijk er niet slechter op geworden, zo menen ook de actievoerders van weleer. Het nieuwe winkelcentrum, bijvoorbeeld, valt bij veel bewoners in goede aarde.

Foto: DvhN/Corné Sparidaens

Uit het hele land bezoeken excursies Vinkhuizen. Ambtenaren en bestuurders komen met bussen vol kijken hoe een standaard woonwijk uit de jaren zestig en zeventig is opgepimpt. Zo veel tevredenheid verwachtte niemand in het najaar van 1998.

Door Cees Vellekoop

Het resultaat mag er zijn, de protesten zijn verstomd. Vinkhuizen is helemaal klaar voor de 21ste eeuw, tenminste aan de buitenkant. Niet dat er achter de nieuwe en vernieuwde gevels allemaal leed schuilt, maar de prijs is best hoog geweest. Wim ten Damme, in de roerige jaren negentig voorzitter van het Wijkoverleg Vinkhuizen, vindt nog steeds dat de gemeente en de woningcorporaties te hard van stapel zijn gelopen.

In 1998 was hij één van de leiders van het verzet tegen de sloopplannen. In de eerste versie zou bijna een derde van de woningen in Vinkhuizen tegen de vlakte gaan. De wijk moest grondig op de schop om leefbaar te blijven, profeteerde het stadsbestuur. Mede onder invloed van de felle protesten werden de massale sloopplannen ongeveer gehalveerd. "Maar ook zonder die protesten hadden de corporaties wel op de rem getrapt" zegt directeur Henk Raatjes van Nijestee terugkijkend.

"Er zat heel veel wisselgeld in die eerste plan-

nen", meent ook Ten Damme. "Later leek het of ze heel wat toegaven aan de wensen van bewoners, maar zo veel sloop en nieuwbouw was gewoon niet haalbaar. Dat lag er dik bovenop." Ondanks de fraaie resultaten vindt hij nog steeds dat er te veel goede woningen zijn afgebroken. "Er is toen een beeld geschetst van massale leegstand. Dat was een leugen. De enige echte leegstand in Vinkhuizen was in de duurdere particuliere huurwoningen in het noorden. Die mensen kochten een huis in De Held. Dat probleem is trouwens opgelost door die huizen te verkopen aan de bewoners."

Destijds voelden veel bewoners zich overvallen door de plannen. "We hadden als wijkorganisaties wel wat voorbesprekingen gehad, maar niet over het platgooien van zo veel huizen. Wat mij eigenlijk nog het meeste dwars zat was het waardeoordeel over die woningen. Je moest eens weten hoe trots veel mensen waren op hun huis en hoe veel geld en moeite ze er in hadden geïnvesteerd. Die kregen te horen dat hun huis bestemd was voor de sloop. De plannenmakers leken nauwelijks te beseffen dat er mensen woonden in die huizen. Dat heeft heel veel bewoners verdriet gedaan."

Sommige actievoerders in die periode, vaak gesteund door de SP, vonden sloop helemaal onno-

dig. Het Wijkoverleg was minder radicaal. Ten Damme: "Natuurlijk moest er iets gebeuren aan de middelhoogbouw en de lange slierten van eenvormige gezinswoningen. Maar Patrimonium heeft laten zien dat er ook andere manieren zijn om die woningen bij de tijd te houden. En bij al het enthousiasme over de verbetering van Vinkhuizen blijft het een feit dat er veel te weinig betaalbare huurwoningen zijn in de stad."

Toch kijkt ook de vroegere opposant tevreden naar veel geslaagde ingrepen. "Dat het imago van Vinkhuizen is vernieuwd, is geweldig. Het knippen van de rijtjeshuizen in de Boraxstraat is een enorme verbetering. En de vernieuwing van het winkelcentrum was broodnodig. Gelukkig is Nijestee daar in gestapt toen de particuliere belegger niets wilde. Daar ga ik nu elke dag met plezier naar toe."

Adina van der Belt

"Vinkhuizen is opgeruimd en netjes geworden. Het is ruimer, maar vooral ook rustig. Helemaal sinds de komst van het politiebureau aan de Diamantlaan. Ik woon hier zelf al meer dan twintig jaar, maar ik heb het idee dat de mensen die hier wonen enthousiaster zijn geworden."

Tekst: Trees van der Werf
Foto: Corné Sparidaens

**MIJN
VINKHUIZEN**

HEERLIJK SLAPEN

De geneeskundige kracht van Vinkhuizen

IN DE JADESTRAAT

...ÉN!?
VAN DE KLACHT AF?

MEDICINALE
STENEN
THERAPIE

Edelstenen, mineralen en metalen spelen de hoofdrol in de straten van Vinkhuizen.

Misschien hebben de bewoners van de edelsteenstraten ook nog iets aan de geneeskundige werking van de steen waar hun straat naar vernoemd is. Voor wie het wil geloven natuurlijk...

Door Maaïke Trimbach

Last van hoofdpijn, koorts, epilepsie, slaapwandelen, een zwak hart, huidaandoeningen of insectensteken? Ga eens langs in de Agaatstraat. De steen helpt tegen al deze kwalen. Agaten zijn wel moeilijke stenen. Ze hebben verschillende kleuren en het is zaak de juiste kleur bij de goede persoon of kwaal te zoeken. Anders heb je er nog niets aan. Rood staat voor actie en energie, zwart voor bezinning en concentratie, om maar wat te noemen. En sombere mensen moeten niet de fout maken een agaat te kiezen met een open kern. Daar worden ze alleen maar treuriger van.

De Amethiststraat is genoemd naar een mooie paarse steen, die kalmerend werkt. Angsten, neurosen en hallucinaties verdwijnen als sneeuw voor de zon. Goed nieuws voor alcoholisten: amethist heeft een zuiverende werking op de bloedvaten en helpt daardoor tegen drankzucht. Glaasje op? Streel je amethist.

De Aquamarijnflat had in het verleden de bijnaam zelfmoordflat, gezien het grote aantal mensen dat vanaf dit gebouw de dood tegemoet sprong. Dat is gek, want de lichtblauwe aquamarijn is bij uitstek een steen die het welbevinden bevordert, geprikkeldheid en agressiviteit vermindert en helpt tegen depressiviteit.

Diamonds are a girls best friend. En niet alleen omdat ze zo mooi glinsteren. Wie een diamant

draagt, wordt minder snel oud. De steen is zuiverend en versterkt de botten. Voor de diamant geldt bij uitstek: het is duur, maar dan heb je ook wat.

Het is heerlijk slapen in de Jadestraat. De groene steen werkt ontspannend en helpt tegen slaapproblemen. Last van migraine? Een half uur een jadesteen op uw voorhoofd en weg is de pijn.

Slaapt u over het algemeen wel goed (misschien dankzij die jadesteen onder uw hoofdkussen), maar wordt u bezocht door nachtmerries? Leg dan een jaspis naast de jade en het euvel is verholpen. Ongedierte schijnt voor jaspis op de loop te gaan.

Kornalijs is de gemakkelijke naam voor de bruinrode steen carneool. Door de invloed van de steen wordt het bloed gezuiverd en de doorbloeding gestimuleerd. De steen geeft nieuwe energie aan zwaarmoedige en futloze mensen.

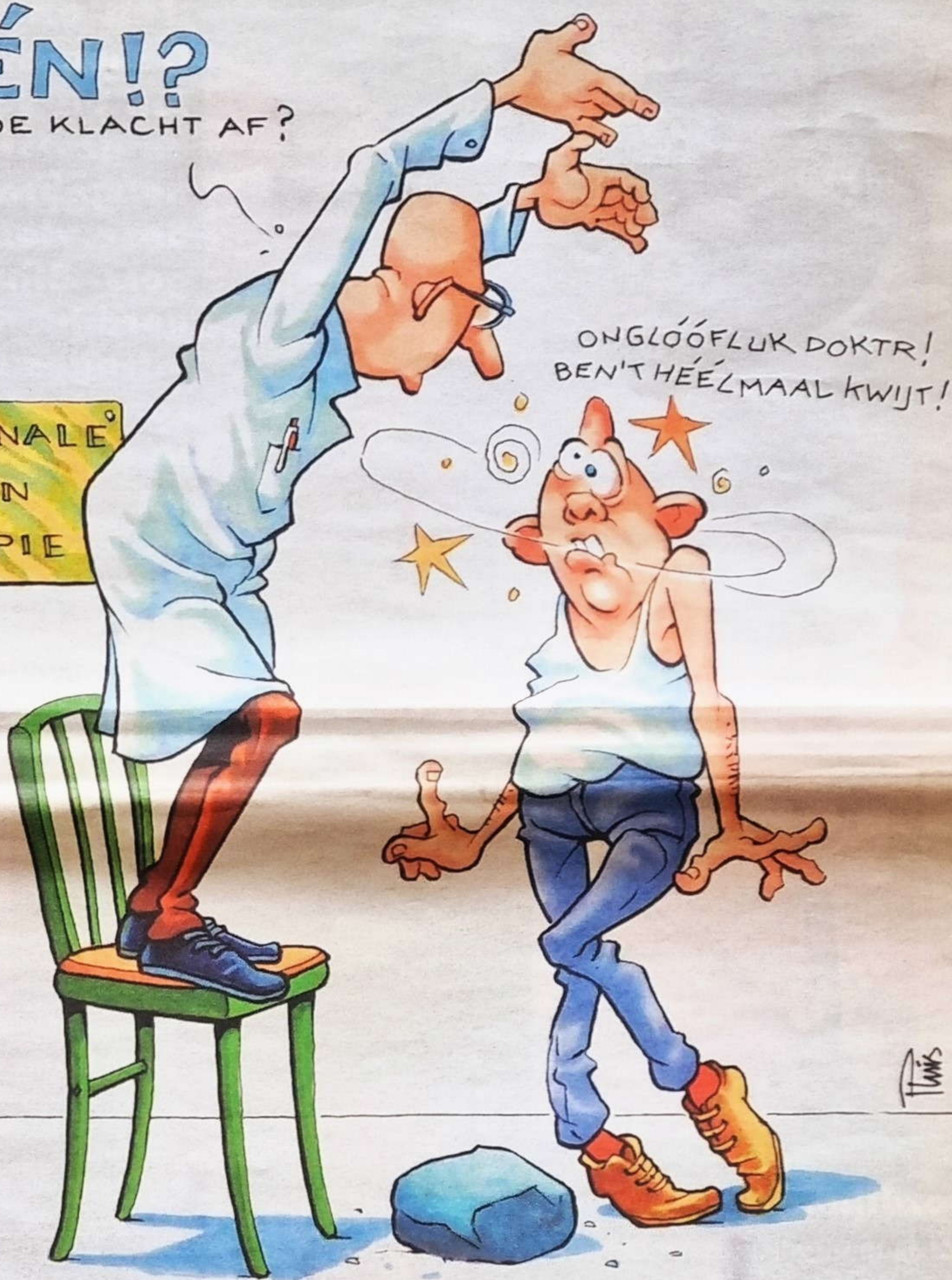
Je zal maar in de Boraxstraat wonen! Het mineraal werd in de oudheid gebruikt om glas te maken

en is nu de belangrijkste grondstof voor de bereiding van natriumzout met dezelfde naam. Dat natriumzout borax is giftig voor het zenuwstelsel, de nieren en de lever van mensen. Gelukkig ligt de Pyrietstraat om de hoek. Pyriet sterkt de lever en het zenuwstelsel. Alsof er over nagedacht is.

Spreekt u Turkooisstraat uit als t-t-t-turk-k-koois-s-sstraat? Dan kan het geen kwaad deze blauwe steen aan te schaffen en op de blote huid te dragen. Turkoois helpt namelijk tegen stotteren.

Van de opaal bestaan heel veel soorten. De zwarte variant spreekt het meest tot de verbeelding. Als het een beetje saai is tussen de slaapkamermuren van de Opaalstraat, is het raadzaam een zwarte opaal onder het hoofdkussen van uw partner te leggen. De steen wekt emoties, hartstochten en erotische gevoelens op.

Trouwens, wie een dampend seksleven leidt, maar gebrek heeft aan echte liefde, kan het beste een blauwe spinel aanschaffen. De steen brengt geluk in de liefde, maar kalmeert de seksualiteit.

Tekening: Pluis

Jo en Lies Post: "Wandelen, fietsen en vissen."

Foto rechts: Bertus en Nellie Postma: "Er wonen nu studenten in ons oude huis." Foto's: DvhN/ Corné Sparidaens

NOOIT MEER WEG

Ouderen wonen lekker dichtbij aan de 'Costa Brava'

UIT VINKHUIZEN

**Voor al ouderen vertrokken
een paar jaar geleden vrij
massaal uit Vinkhuizen.
Hebben ze spijt?**

Door Bram Hulzebos

Bertus en Nellie Postema wonen aan het nieuwe gedeelte van de Siersteenlaan. "Soms noemen ze dit deel van de Siersteenlaan De Held", zegt Bertus, "maar het is gewoon Vinkhuizen."

"Nee hoor", zegt Nellie, "dit is De Held."
"Zie je wel, de een noemt het Vinkhuizen, de ander De Held."

Bijna dertig jaar woonden ze in een drive-in-woning in de Topaasstraat. Sinds een paar jaar zitten ze nu in de flat aan de Siersteenlaan. De makelaar die bij de koop bemiddelde, zei dat het wel een paar maand zou duren voordat alle appartementen verhuurd zouden zijn. Bertus: "Ik zei direct al dat hij ze veel sneller kwijt zou zijn."

Een poos later troffen de makelaar en Postema elkaar opnieuw. "Die makelaar wist nog wat ik had gezegd. En weet je wat hij zei?" Triomfantelijk: "Dat ik gelijk had!" Logisch toch? "Ga maar na: wij hebben twee kinderen in Vinkhuizen wonen. Hier wonen we vlakbij de kinderen, ideaal."

"Het is hier net de Costa Brava", zegt Nellie Postema. En nee, zij en haar man missen Vinkhuizen niet al te erg. "We waren laatst nog bij onze oude burens in de Topaasstraat. Er wonen nu studenten in ons oude huis. Onze oude garage is nu een woon-

kamer." Bertus: "Vroeger hadden alle huizen dezelfde kleur. Nu doet iedereen maar wat. De een schildert de boel blauw, de ander geel."

Vroeger was de Topaasstraat echt keurig, zegt Nellie. "We moesten ons bij de makelaar bij wijze van spreken tot onze onderbroek uitkleden om aan te tonen dat we wel deugden."

Er zijn meer die graag uit Vinkhuizen wegwilden, maar niet te ver weg. Neem de burens, Jo en Lies Rust. Ze woonden ook bijna dertig jaar aan de Bloedkoraalstraat. "Allemaal jonge gezinnen, toen", zegt Lies. Maar de kinderen groeiden op, vlogen uit en de buurt verloederde zienderogen. "Veel junks", zegt Jo. "Soms lagen ze zelfs in de hal onder onze flat."

Nee, dan De Boog, zoals veel bewoners het nieuwe deel van de Siersteenlaan noemen. De boogvormige straat verbindt Vinkhuizen met De Held. Er staan appartementcomplexen, sommige koop, sommige huur. Het Roege Bos aan de ene kant, een enorme vijver aan de andere kant van de flat. "Je

kunt hier wandelen en fietsen", zegt Jo.
"En hij kan vissen", zegt Lies.

Voordat ze in Vinkhuizen woonden, zat het echtpaar Rust aan het Boterdiep. "De naam Rust is een begrip in de stad", zegt Jo. Ze hadden er een schuimrubberhuis, een uitdeukerij, een spuiterij. "Maar het is allemaal opgekocht. Voor die nieuwe wijk. Ciboga." Willen ze daar niet wonen?

In koor: "Nooit!"

Jo: "We gaan hier pas weg als we tussen zes plankjes liggen."

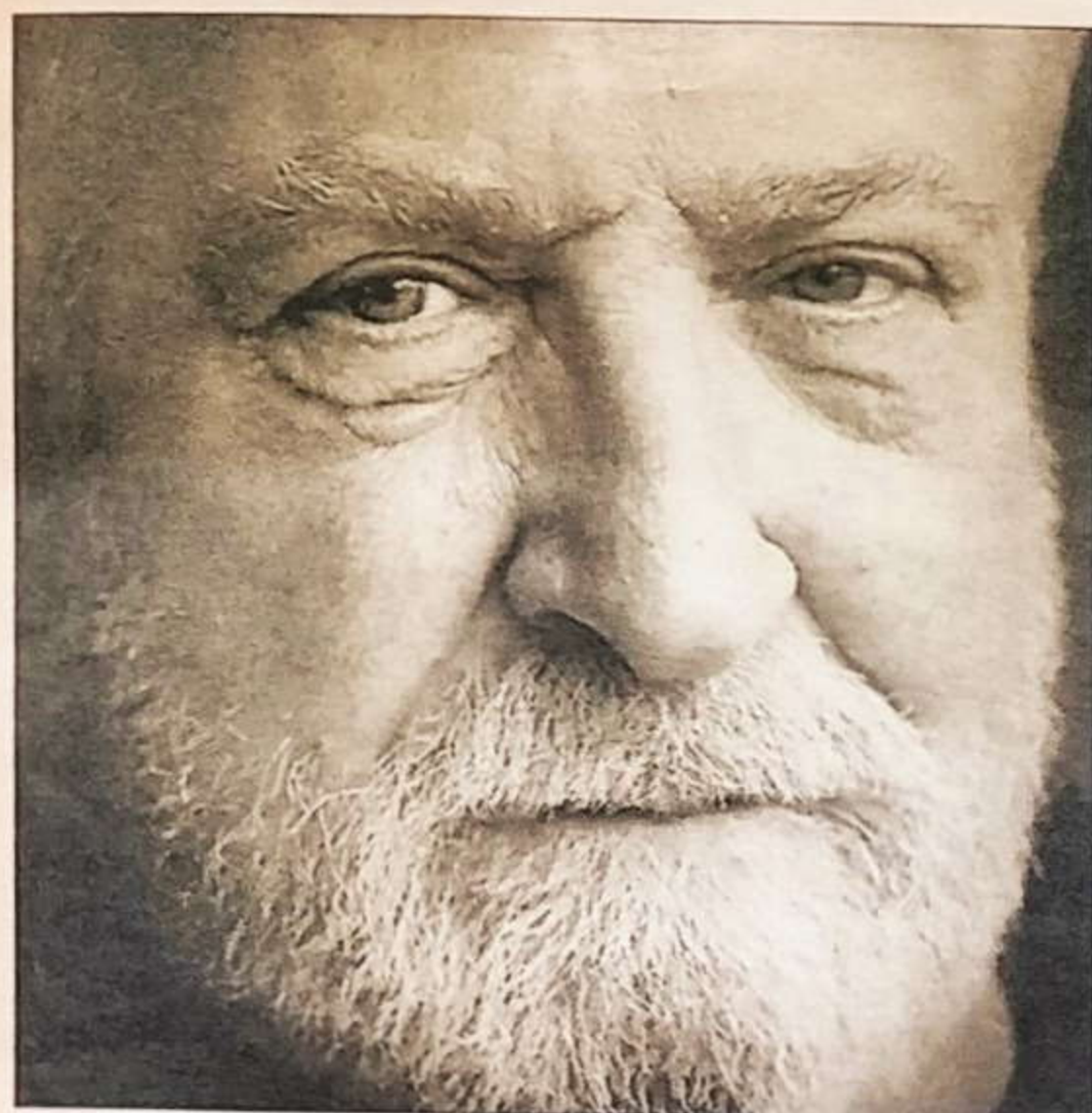
Janneke en Stephan Schepers

Stephan: "Het is dik in orde om in Vinkhuizen te wonen. Ik woon hier al mijn hele leven. Ik heb in deze wijk een fantastische jeugd gehad, daarom wil ik hier niet meer weg. Ik ga nog altijd met de vrienden om, die ik destijds ook had. Een goede wijk, waarin ik graag mijn kinderen grootbreng."

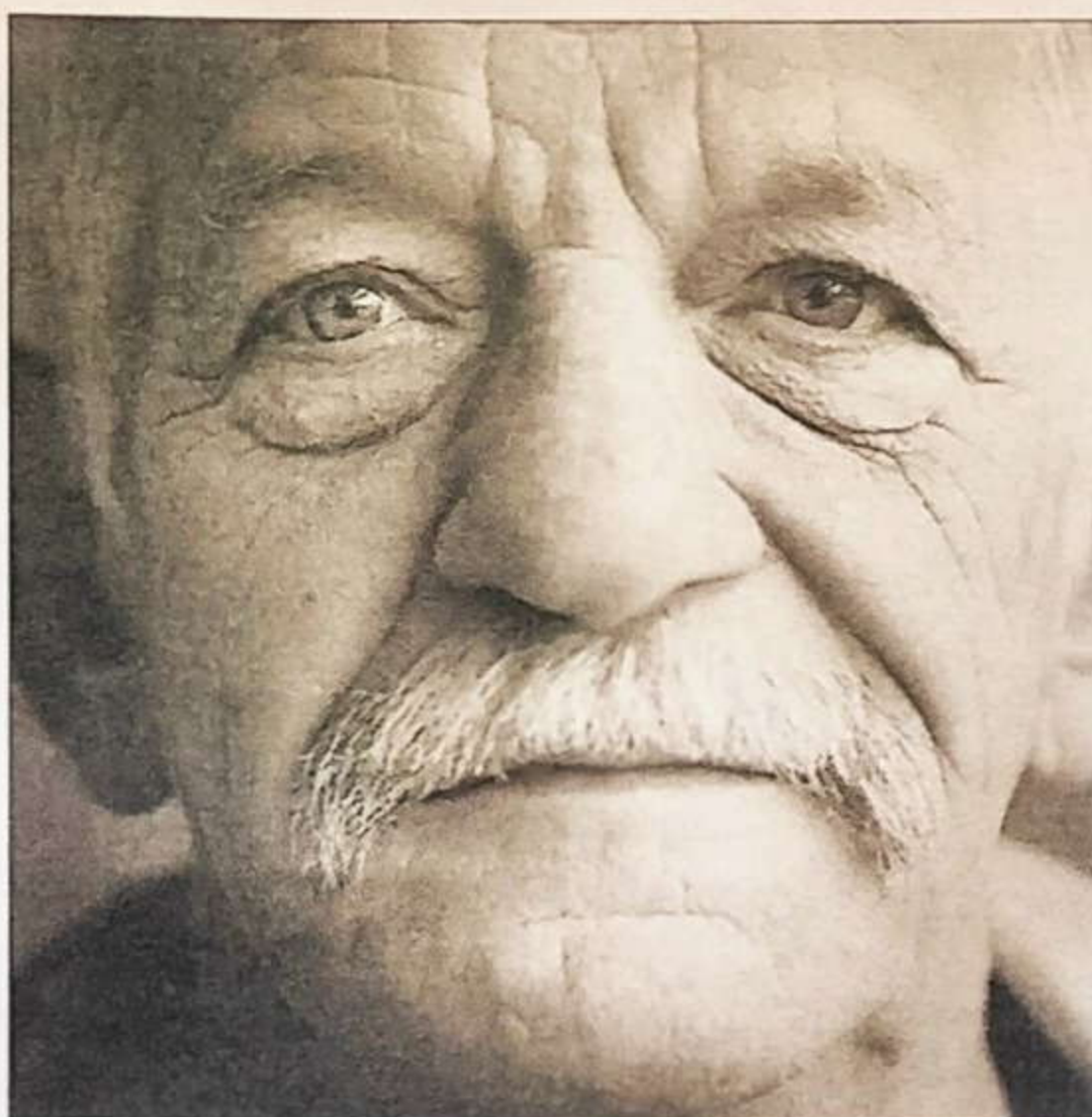
Tekst: Trees van der Werf
Foto: Corné Sparidaens

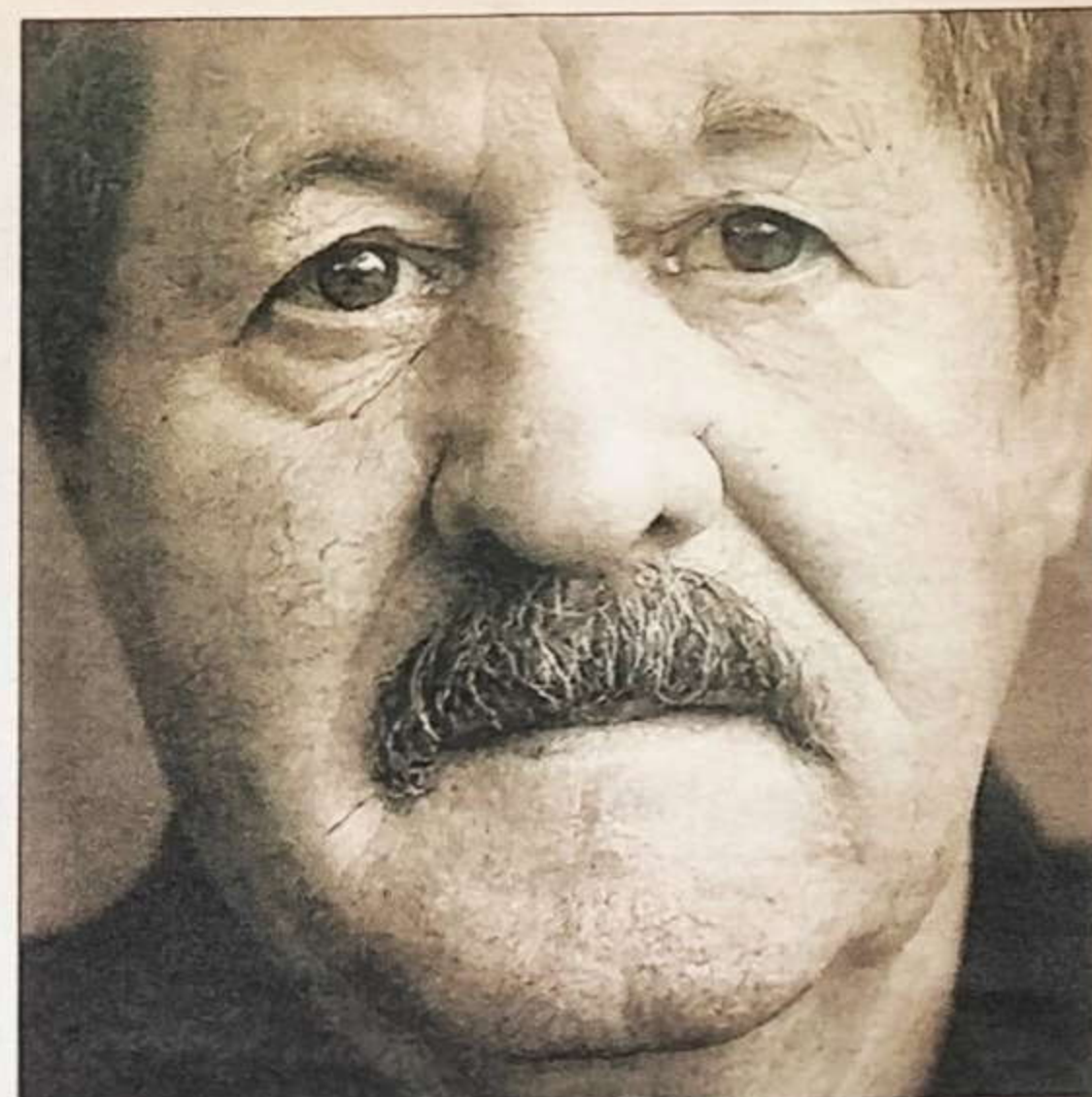
**MIJN
VINKHUIZEN**

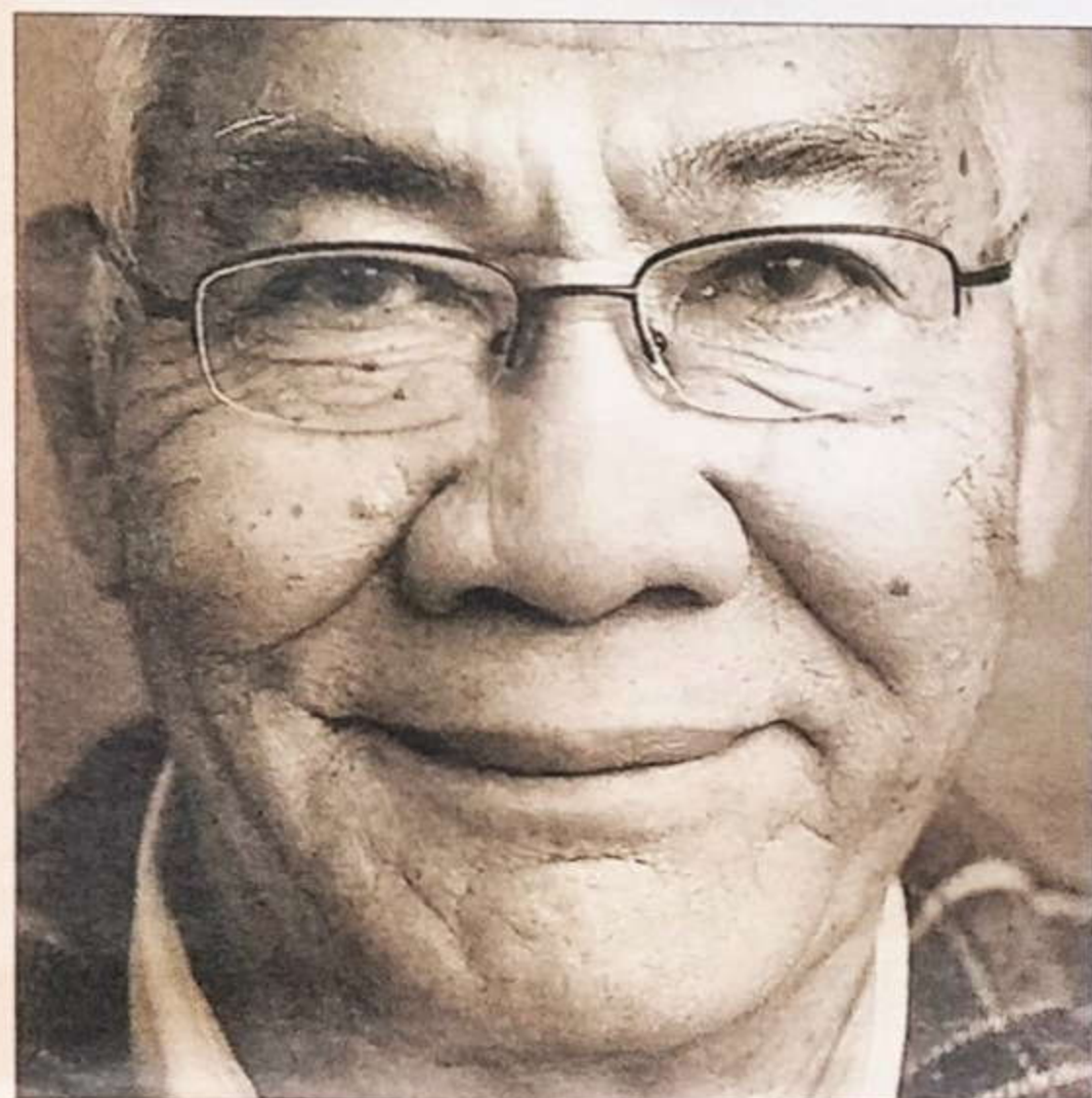
Paul

Menno

Albert

Mike

VINKHUIZEN BAR: BIER EN BEERENBURG

Tekst: Jan Schlimbach
Foto's: Corné Sparidaens

Bier en Beerenburg. Dat schenkt cafébaas Peter van Bergen het meest in café De Vinkhuizen Bar. Drukkend liter bier per week is een heel gewone score. Op een willekeurige vrijdagmiddag zitten de mensen aan de bar niet achter één, maar achter twee gevulde bierglazen. Toch kom je er maar zelden zatlopen tegen. "De mensen komen hier om leuk met elkaar om te gaan. Als je zat bent, doe je niet meer mee", zegt stamgast Albert Wijnand.

Een enkele keer zijn er wel mensen die boven hun theewater zijn. Die worden door barvrouw Rika Sieverts zonder pardon op straat gezet. "Deze zomer liep dat raar af. Ik had twee vervelende meiden de straat op gezet. Die kwamen even later terug met benzine. De stoep werd in vuur en vlammen gezet. De mensen aan de bar belden meteen de brandweer. Ik dacht meteen aan de klanten, maar het is gelukkig goed afgelopen." Ida Wierenga vertelt dat Rika eigenlijk ook de maatschappelijk werkster van de buurt is. "Je beleeft genoeg", lacht ze.

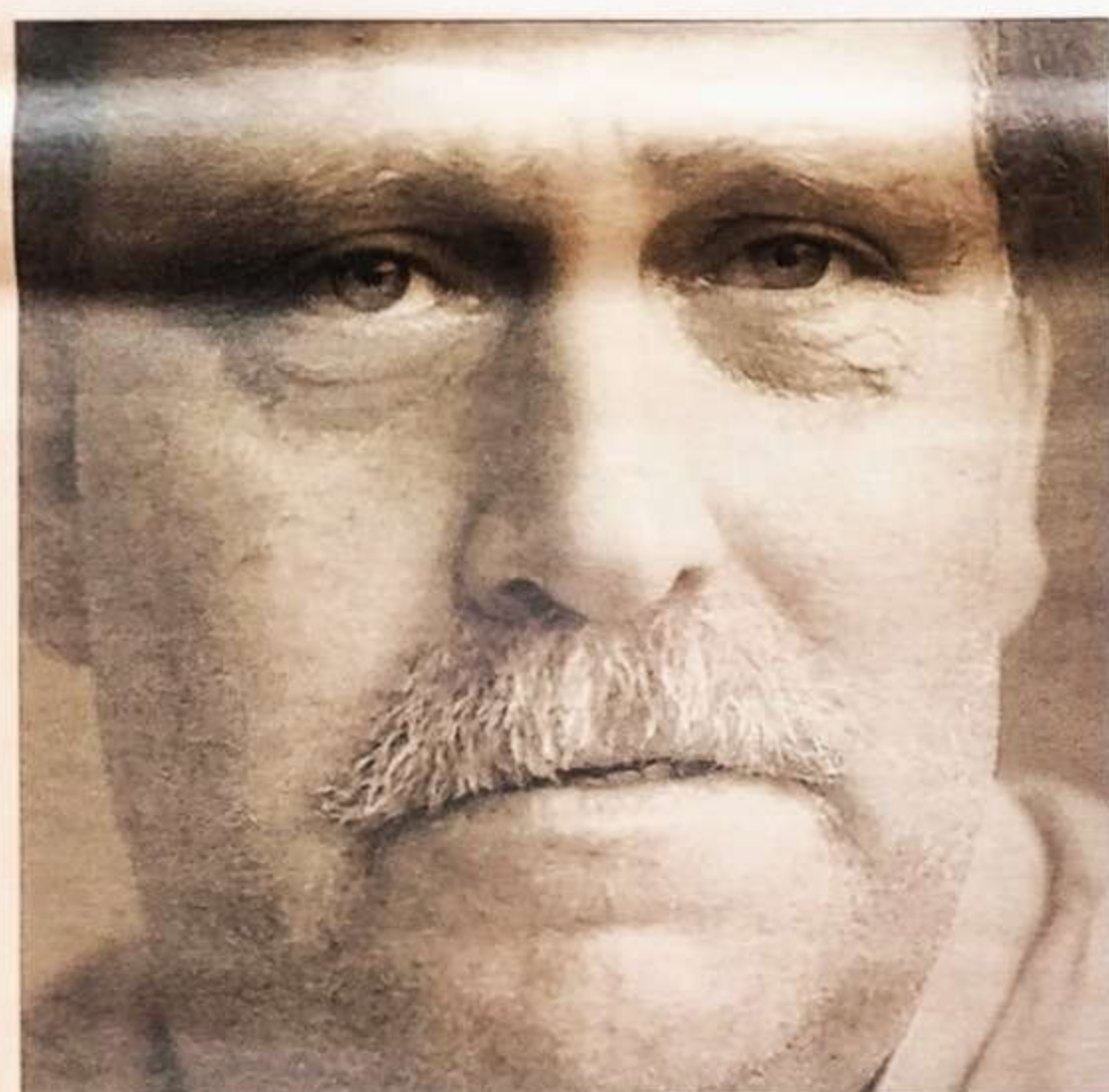
Van Bergen nam het café in juni van 2005 over. Daarvoor stond hij er al een paar jaar achter de bar. Bij binnenkomst van zijn vaste gasten weet hij al waar ze plaats nemen en wat ze bestellen. Zijn er vier mannen binnen, dan wordt er geklaverjast. Is het gezelschap kleiner, dan wordt er een biljartje gelegd.

Paul Selder loopt al 22 jaar de Vinkhuizenbar en zijn voorgangers binnen. Hij zit altijd op zijn vaste stek aan het einde van de bar. "Hier kan ik iedereen in het gezicht zien. Het is een beetje het dorps huis van de wijk."

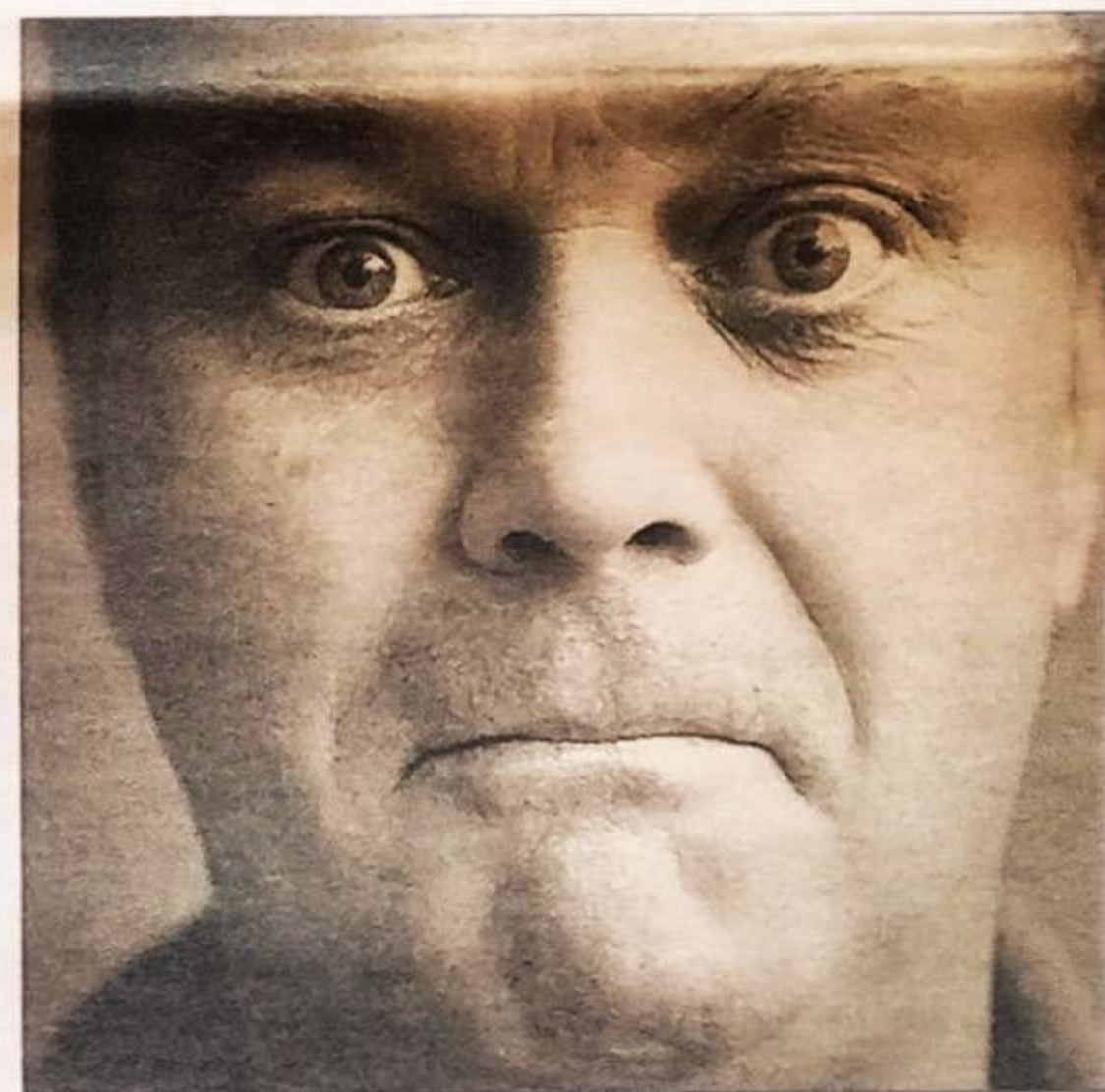
"Het is net een huiskamer", schetst de cafébaas. Als het gezellig is, gaat hij net als thuis rond met stukken worst en kaas. "Ik kom hier omdat ik dorst heb", vertelt Flip Bleker. Geert Rouwkema kent iedereen en iedereen kent hem. Er is dan ook zelden gedonder. "En als je 't niet aanstaat, dan ga je toch weer weg", besluit Wijnand.

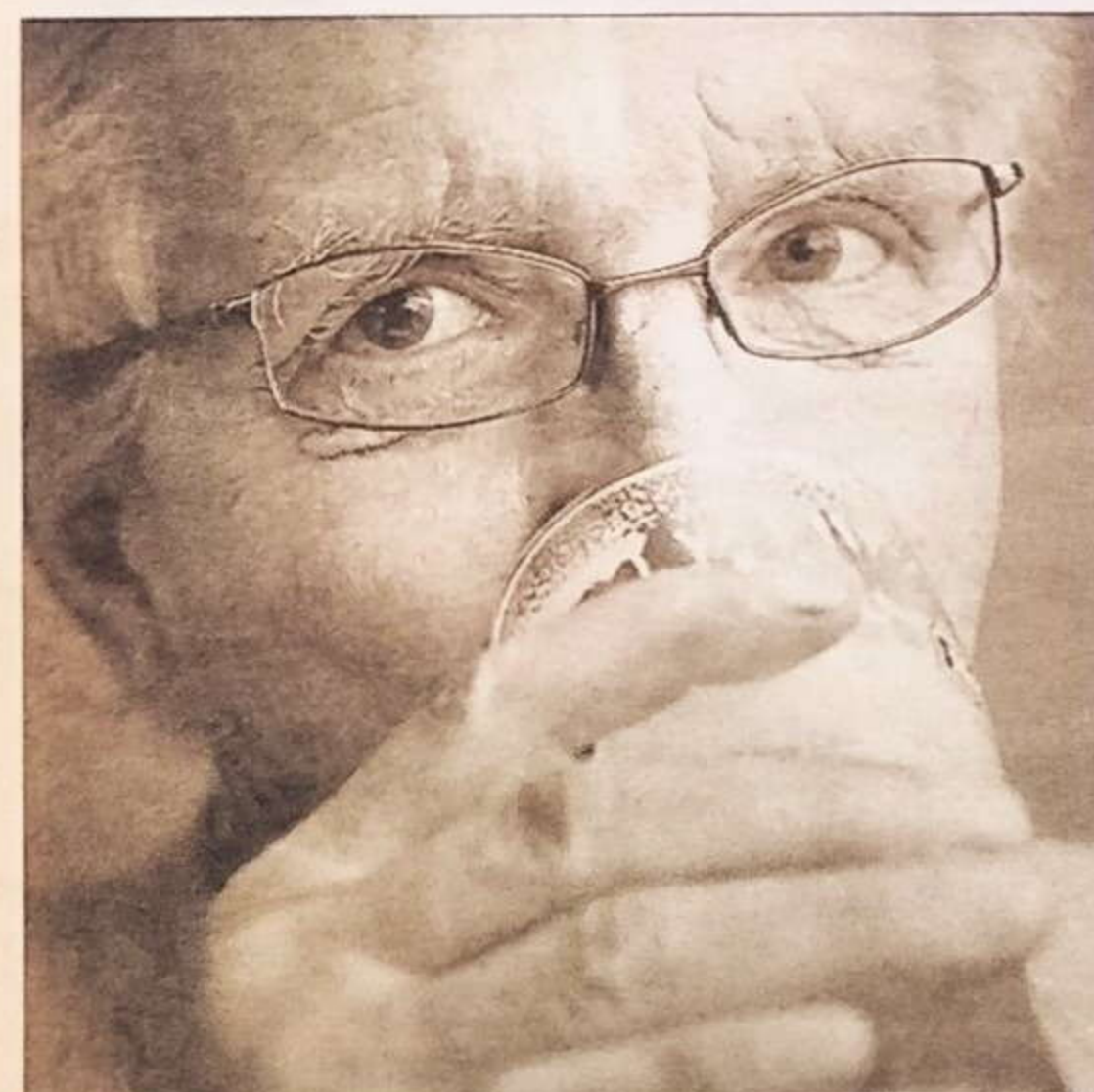
Ida

Peter

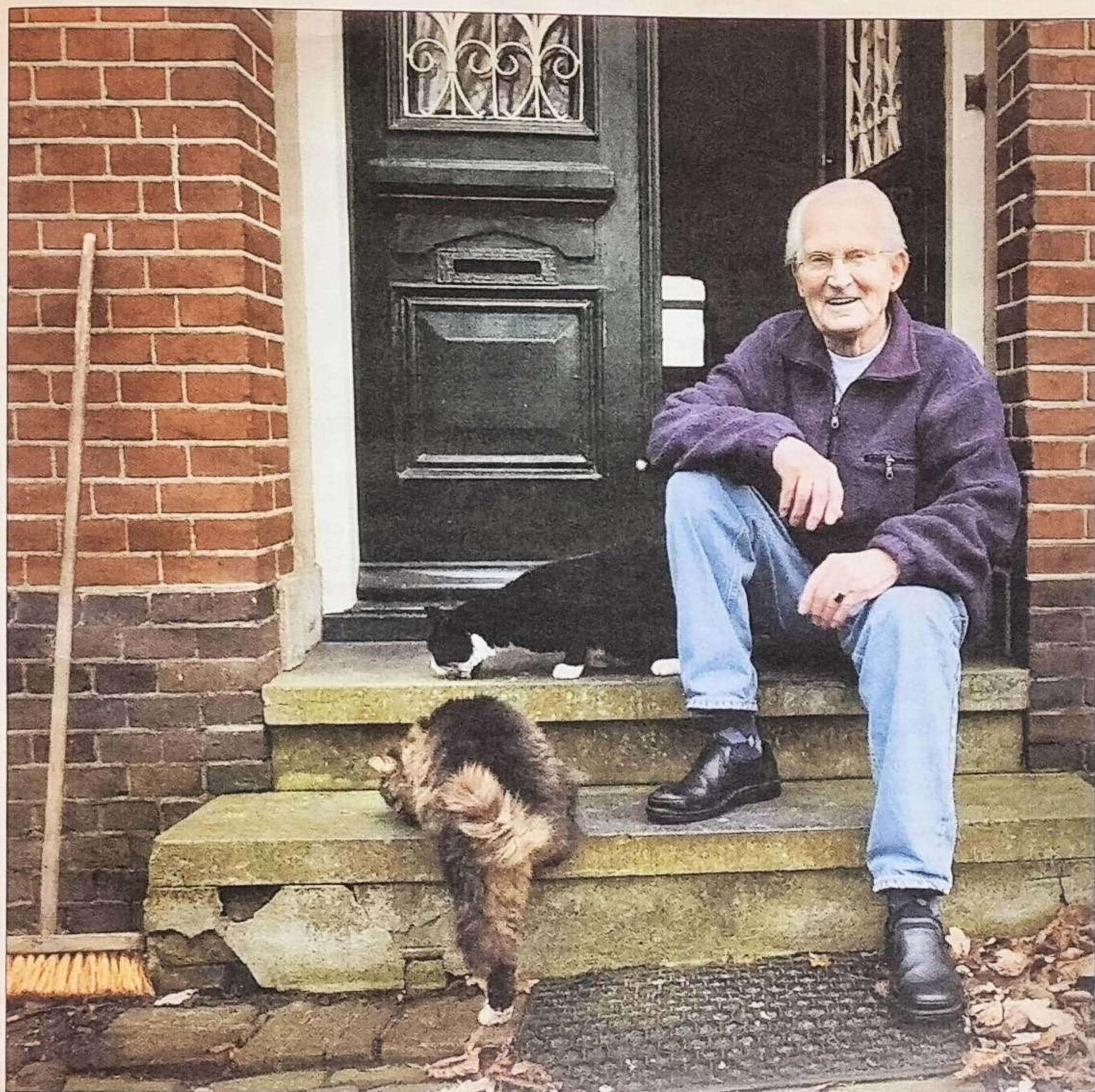
Geert

Flip

Rika

Nanne van der Schaaf op de stoep voor zijn huis.

Foto's: DvhN/ Corné Sparidaens

Oud-gebruikers over de Dorkwerder school

Just Vink, regisseur van Theater te Water en oud-lid van theatergroep Genesis: "Het was een bruisend, levend gebouw. Er was ergens een hok met een stapel turf, die heb ik later op mijn schip opgestookt. Ik herinner me dat alles ondergesneeuwd was en mensen die uit Zuidhorn kwamen lopen bij ons koffie dronken. Het had zo'n leuke ligging, je keek uit over de velden, je kreeg het gevoel dat je buiten woonde en werkte. De snelweg was de doodsstreek, die veranderde het hele beeld."

Hans Hoeksema, muzikant en componist, bestierde hier van 1984 tot 1998 'De Noordpool': "Alle jazzmusici repeteerden in die tijd in keldertjes onder de grond. Via Genesis konden wij, een trio, in het gebouw terecht. Het leek mij ideaal om muzikanten daar samen te brengen, om verbanden te scheppen. De naam Noordpool komt voort uit associaties met 'metropool' en een 'poel van musici'. De Noordpool werd samen met de Stichting Jazz en café De Spiegel het centrum van een levendige jazzscene. Alles bloeide en floreerde: er kwamen muzikanten uit verschillende landen, er werd lesgegeven, geëxperimenteerd, iedereen opereerde internationaal. Later werd het minder omdat mensen wegtrokken uit Groningen. Ik kon de kar niet meer trekken zonder financiële steun, en die kwam niet."

Kunstenares Judith Reedijk huurde de school als bedrijf ruimte van 1998 tot 2004: "Het was vies, koud en vochtig. Er hingen stoffige kleden aan de muren en het zat vol muizen. Ik ben twee jaar bezig geweest om het op te knappen: troep opgeruimd, kachels erin gezet, wanden geïsoleerd. Ik heb een deel onderverhuurd aan andere kunstenaars, en zelf heb ik er grote keramische beelden gemaakt. Ik was er altijd, met de kachels aan en dan nog twee truien en isoleersokken. In de winter was het ouderwets romantisch."

MET DE VOORDEUR

De Dorkwerder school; een vrijplaats voor de kunst

AAN DE RINGWEG

Dorpskinderen uit Dorkwerd, woonwagenkamp-bewoners, kleuters uit Vinkhuizen, rondreizende acteurs, succesvolle jazzmusici en beeldende kunstenaars. De meest uiteenlopende types hebben de oude Dorkwerder school aan de Friesestraatweg gebruikt. Nanne van der Schaaf woont er al sinds 1956. "Vinkhuizen had voor mij niet gehoeven."

Door Maaïke Borst

An de Friesestraatweg, ingeklemd tussen de flats van Vinkhuizen en de ringweg, staat een oud schoolgebouw. Een overblijfsel uit vroegere tijden, toen de kinderen uit Dorkwerd met de kinderen uit Kostverloren naar school gingen in wat toen nog gemeente Hoogkerk was.

Aan het pand uit 1900 is weinig veranderd, maar de omgeving heeft een complete metamorfose ondergaan.

De Dorkwerder school was omringd door weilanden, maar heeft nu de flats van de Aquamarijnstraat in de rug, de snelweg aan de voordeur en een oprit als uitzicht.

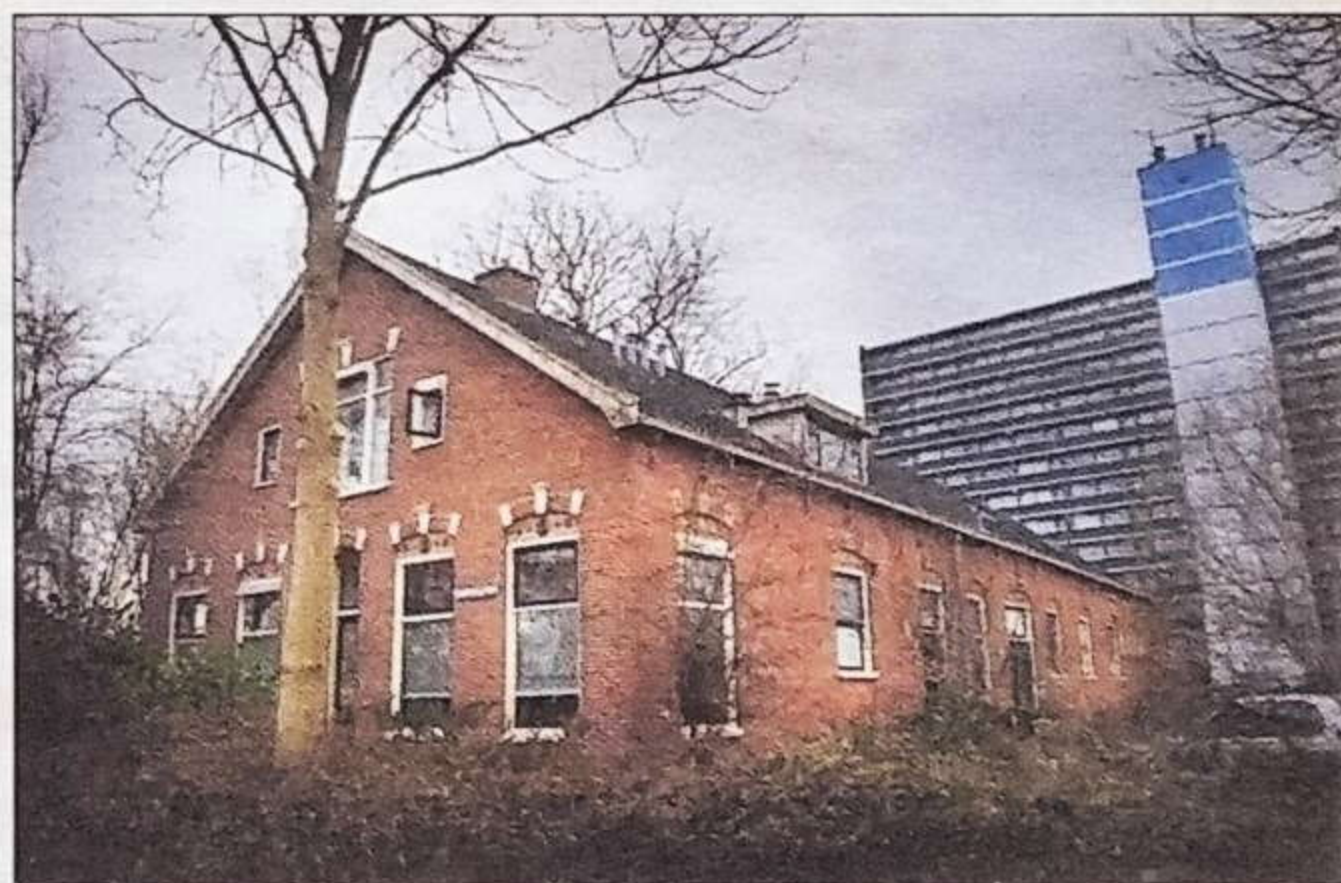
"Vroeger keek je hier uit op Blauwborgje, de beroemde boerderij die zoveel geschilderd is." Nanne van der Schaaf woont sinds zijn trouwdag in 1956 in het voorhuis van de Dorkwerder school. Vanwege woningnood kreeg het jonge stel een kamer boven, ze deelden het huis met nog twee gezinnen. Van der Schaaf spreidt zijn armen. "Stel je voor: alles in de omgeving was weiland."

De jaren zestig kwamen, de ringweg kwam, Vinkhuizen verrees. "Van mij had het niet gehoeven", zegt Van der Schaaf. "Maar wat doe je er aan?" De Dorkwerder school verloor zijn oorspronkelijke functie. Het pand fungeerde tijdelijk als school voor de kinderen uit het woonwagenkamp aan de Peizerweg en als kleuterschool voor Vinkhuizen, maar werd al snel een centrum voor uiteenlopende kunstzinnige praktijken.

Halverwege de jaren zeventig nam theatergezelschap Genesis de school in gebruik als repetitieruimte. In 1984 trokken er jazzmuzikanten in die het gebouw, onder de naam De Noordpool, tot bruisend centrum van de Groningse jazzscene maakten. In 1998 huurde kunstenares Judith Reedijk de school. Tegenwoordig is het atelier en lesruimte van beeldend kunstenaar Gerda Duiverman.

Nanne Van der Schaaf heeft altijd prettige omgang gehad met zijn kunstzinnige burens. "Mensen van die theatergroep zag je later weer terug op televisie", vertelt hij trots. "En ik zag laatst een man. Ik zeg: 'u was saxofonist'. Hij herkende mij ook."

Ook met zijn huidige buurvrouw heeft hij prima contact. Gerda Duiverman is aangeschoven en zit

De oude Dorkwerder school heeft nu de Aquamarijnflats in de rug.

naast Van der Schaaf op de bank. "Dit is een ideale plek voor beeldhouwen", vertelt ze. "Er is veel ruimte en een schoolplein waar we buiten kunnen werken. Het is stoffig werk, maar hier heeft niemand er last van."

Alles in de buurt veranderde, maar de Dorkwerderschool bleef staan en de familie Van der Schaaf mocht – met dank aan de bekende gemeentelijk inspecteur onderwijs Jan Boer – blijven. Waarom het pand nooit is gesneeuwd in gemeentelijke nieuwbouwplannen, weet Van der Schaaf niet precies. "Ik heb gehoord dat het nostalgie was van ambtenaren die vroeger vanuit Zuidhorn naar de stad fietsten."

Hij vindt het duidelijk een prettige gedachte. Spijtig zegt hij: "Maar dat kan ik niet hard maken."